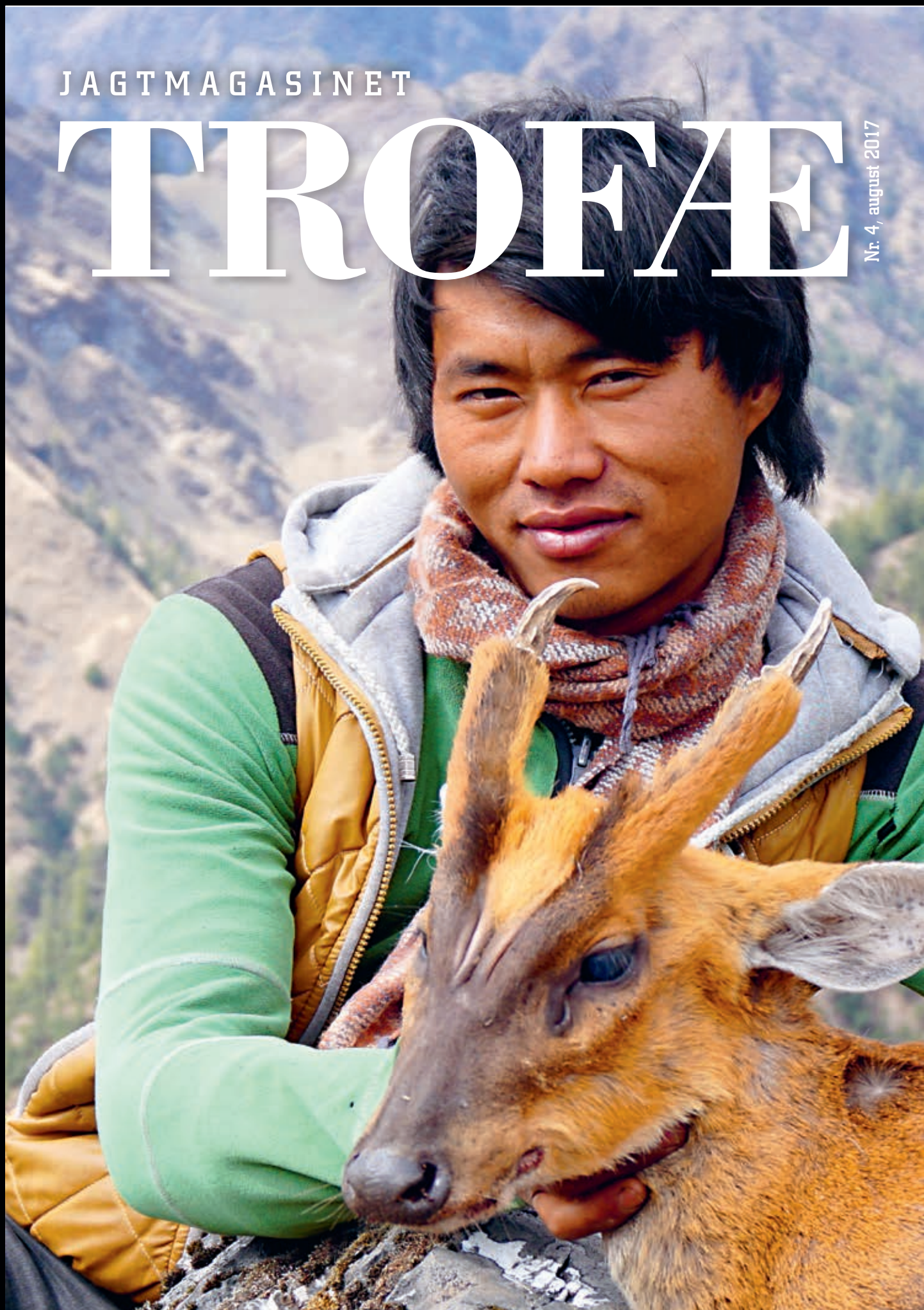

JAGTMAGASINET

TROFÆ

Nr. 4, august 2017

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK SAFARI KLUB

Den legendariske VX - 6 serie har fået en fantastisk lillebror, der giver suveræn værdi for pengene:

- 5 x zoom
- Fuldt HD linsesystem
- Twilight Max Light Management System, der giver overlegen lystransmission, kontrast og farvegengivelse uanset vejrforhold og tid på døgnet.
- Guard – ion hydrofobisk coating på yderste linsesider der afviser regn, dug, støv og selv fingeraftryk.
- Zero Lock (ZL – 2) ballistik tårn på alle modeller (undtagen trykjaktskikkert) individuelt fremstillet til dig – din riffel og ammunition – 100% nøjagtig.
- Kæmpe synsfelt
- Fiberoptisk belyst rødpoint med motion sensor teknologi (MST) der slukker lyset efter 5 min. ubevægelighed og tænder igen ved berøring, på alle modeller.

VX-5HD

Endnu en høj kvalitetsserie fra verdens største sigtekikkertproducent

VX-5HD 1 - 5 x 24:

Kompakt drivjagtskikkert med forstørrelses spænd på 1,0 - 5X
Imponerende synsfelt på 38,2 meter (1,0X)
Lang øjenafstand(97mm)
Kompakt størrelse 28,5 cm
Vægt kun 371gr.

VX-5HD 2 - 10 x 42 CDS ZL - 2

Let og elegant kikkert i allround forstørrelsen 2,0 - 10,0 X
Stort synsfelt
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 31,7 cm
Vægt kun 465gr.

VX-5HD 3 - 15 x 56 CDS ZL - 2

Ekstremt lysstærkt kikkert i toprelevant forstørrelses spænd fra kort til meget langt hold
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 34,3 cm
Vægt kun 632gr.
Du får ikke så høje ydelser i så kompakt pakke noget andet sted.

HG Agencies Tlf. 20 15 97 34 henviser til nærmeste forhandler.

6

18

28

INDHOLD

ARTIKLER I DETTE NUMMER

- 6 **Karakorum**
- Jagt på Himalayan Ibex
- 18 **Outfitter portræt: Parajuli Samsher**
- 28 **Spanske delikatesser**
- Iberisk Grand Slam
- 39 **Jægerhåndværk: Kend dit vildsvin**
- 44 **NSK støtter forskning**
- Biologispeciale om trofæjagtens betydning i Sydafrika
- 46 **Jagtfarmen i Amerika**
- På hegnsjagt i Texas
- 52 **En franskmand i Amerika**
- Vagteljagt i South Georgia
- 64 **Svensk fuglejagt**
- Hønsejagt for stående hunde
- 74 **Højlandshjorte**
- På jagt i det skotske højland

39

FAST I TROFÆ

- 5 Leder
- 14 Udsyn
- 36 Jagtrapporter
- 80 Trofæopmåling
- 82 Klubnyt

46

52

74

“Lunchtime Serengeti”

First Class Trophy's mission er at levere smukke trofæmonteringer til stolte jægere i hele verden. Det er vi lykkedes så godt med, at vi er vokset til både Danmarks og Europas absolut største zoologiske konservator. Og med indleveringsted på både Sjælland og i Jylland er der aldrig ret langt for de danske jægere til en First Class Trophy konservator.

Mange års erfaring - høj kvalitet: Vi bruger mange timer på værkstedet og nyder at fremstille det flotteste og mest livagtige præparat til dig.

Vi elsker udfordringer, og har du et helt specielt ønske til en “historie” eller udtryk i dit trofærum, vil det glæde os at levere et “skræddersyet” stykke arbejde i højeste kvalitet.

Stor kapacitet – kort leveringstid m. “Track & Trace”:

Med mere end 20 konservatorer har vi den kapacitet, der skal til for at kunne færdiggøre dit jagttrofæ inden for rimelig leveringstid. Og med vores unikke web-baserede “Track & Trace” system får du som kunde adgang til vores Ordre- og Produktionsportal.

Lave priser: Vi køber stort ind af materialer til produktionen.

Vores besparelser på bl.a. storindkøb betyder, at vi kan tilbyde attraktive priser.

Kontakt os for uforpligtende tilbud.

Læs flere anbefalinger fra vores kunder på hjemmesiden.

FIRST CLASS TROPHY

AARHUS

Zoologisk konservator

Randersvej 397

DK-8380 Trige

Tel: 70 200 850

aarhus@firstclasstrophy.com

FIRST CLASS TROPHY

COPENHAGEN

Autoriseret zoologisk konservator Brian Filipesen

Ledøjevej 30, Risby

DK-2620 Albertslund

Tel: 22 30 40 62

copenhagen@firstclasstrophy.com

Trofæmontering i 1. klasses kvalitet – til priser du har drømt om

www.firstclasstrophy.dk

Hvad er formålet?

I NORDISK SAFARI KLUBS formålparagraf står der: »Nordisk Safari Klub« er en forening for jægere i de nordiske lande med særlig interesse for storvildtjagt og anden jagt i udlandet. Foreningens formål er at arbejde til gavn for vilkårene for jagt i udlandet samt at kæmpe for medlemmernes interesser forbundet hermed og at fungere som et forum for erfaringsudveksling blandt jægere med særlig interesse herfor«.

Denne paragraf kan unægtelig dække over mange ting. En af de ting, der er meget debat om for tiden, er jagtens berettigelse og de fordele, jagten har for flora og fauna, naturbeskyttelse – og især finansieringen heraf. Hvis vi skal videre i den debat, er det ifølge min opfattelse meget vigtigt, at vi har fakta i orden. Vore modspillere bruger i høj grad følelser for at fortælle, hvor forfærdelig jagt er – nogle argumenter som jeg ikke anerkender, og følelser betaler ikke vildtbetjenten i Afrika eller vildtskader på en mark med afgrøder, der er livsgrundlaget for en families eksistens. Vi har sagt det så mange gange før: de vilde dyr skal have en værdi, for at en given lokalbefolkning kan acceptere deres tilstedeværelse. Når det så er på plads, så er det vigtigt, at vi går skridtet videre med at dokumentere de øvrige fordele, jagtens indflydelse har på det omgivende miljø. Det gør vi kun ved at have fakta på plads. Inde i bladet kan du læse om en ung biologistuderende, som vi har hjulpet på vej til et studium om netop at fremskaffe nogle af disse fakta. Det, at vi i Nordisk Safari Klub kan være med til at underbygge jagtens yderst positive indflydelse på naturen og dermed fremme forståelsen hos ikke jægere, mener vi i højeste grad kommer ind under vores formålparagraf.

Jeg håber også, at vi i fremtiden kan finde flere, der på et højt niveau er villige til at lave den form for undersøgelser, og såfremt de findes, så er vi i Nordisk Safari Klub også villige til at hjælpe dels med den store know how, vores brede skare af medlemmer kan tilbyde, men måske også med kontante midler, så projekterne kan føres ud i livet. Det behøver heller ikke at være i Afrika eller Timbuktu, men fakta skal kunne holde vand og tåle fuld offentlighed. Måske ligger nogle af disse oplysninger allerede tilgængelige og skal blot indsamles og publiceres. ★

God læselyst.

Christian Jensen

Jagtmagasinet Trofæ

24. årgang · Nr. 4 · 2017

ISSN-0908-3952

Forsidefoto:

Thomas Lindy Nissen

Udgivelser / utgivelser / utgåvor i 2017

Medio februar, april, juni,
august, oktober og december.

Deadlines

Redaktionelt stof: 5 uger før ud-
givelsen. Indlevering af annonce-
materiale 3 uger før udgivelsen.
Annonceordrer: 4 uger før udgi-
velsen.

Ansvarshavende redaktør

Rune Fich Weischer

Jenslevgade 7 · Jenslev

DK-4070 Kirke Hyllinge

Tlf. +45 50 59 51 14

E-mail:

rw@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering i Trofæ

Laila Holmgaard

Nakke Kirkevej 16

DK-4581 Rørvig

Tlf. +45 70 22 70 92

E-mail:

info@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering på www.nordisksafariklub.com

Dan Saugstrup

Ellegårdsvænge 7

DK-2820 Gentofte

Tlf. +45 20 73 35 33

E-mail: dan@saugstrup.net

Lay-out

ProGrafisk ApS

Cikorievej 22 A

DK-5220 Odense SØ

Tlf. +45 63 38 39 40

E-mail: michael@prografisk.dk

 Svanemærket tryksag 5041-0513

KARAKORAM

Jagt på Himalayan Ibex i Pakistan

TEKST OG FOTO: PEDRO AMPUERO

HOVEDSTADEN I PAKISTAN, ISLAMABAD, var udgangspunktet for min og min fars ibexjagt, om end vi stadig havde et stykke vej at tilbagelægge, før jagten kunne begynde. Først tre hele dage på den legendariske Karakoram Highway, derefter 14 timer på landevej til Chilas, yderligere 12 timer på en endnu mindre landevej til Skardu og endelig ni timer på bjergveje til Hushe, hvor vi skulle bo under jagten.

Karakoram Highway er formentlig en af de mest imponerende veje i verden. Eller rettere, omgivelserne er. Vejen snor sig langs Indus-floden, som adskiller verdens tre største og højeste bjergmassiver, nemlig Himalaya, Karakoram og Hindu Kush.

Som man nok kan forestille sig, er udsigten langs vejen mildt sagt spektakulær. Bjergvæggene på hver side af Indus var så høje og stejle, at vi

kun så solen i nogle få timer om dagen, når den stod lige over floden. Her fandtes ikke mindre end fem bjerge over 8.000 meter. K2, Nanga Parbat, Gasherbrum I, Broad Peak og Gasherbrum II.

Vi befandt os midt i centrum for bjergbestigningens historie og tradition, og netop byen Hushe, hvor vi boede, var udgangspunkt for topforsøg på K2, verdens næsthøjeste bjerg, kun 200 meter lavere end Mount Everest og en hel del mere teknisk krævende at bestige. Også topforsøg på Gasherbrum I & II startede herfra, og flere af jagtguiderne havde været på toppen af en eller flere af disse respektindgydende og livsfarlige toppe. Der er ingen tvivl om, at bjergbestigere og bjergjægere drives af den samme benzin, nemlig en dyb fascination af bjergene.

Selv om der på denne årstid

Livet i bjergene er hårdt og ubarmhjertigt for de fastboende i bjergene.

(januar) normalt lå mellem en hel og en halv meter sne i området, var der i år end ikke en centimeter. Det ville give os store udfordringer, da ibexerne i sneens fravær ikke var søgt længere ned ad bjerget som normalt, men stadig var spredt over det hele. Med 8.000 meter høje bjerge, så stejle at man hele tiden måtte sikre sig med reb, var der mildt sagt mange steder, hvor de kunne gemme sig.

Hver morgen begav vi os af sted nede fra landsbyen, og med os var vores jagtguide, en ekspert i bjergbestigning og en tolk. Ofte kom der også nogle af beboerne fra landsbyen med. Ikke fordi de havde nogen funktion, men fordi vi nok var det mest interessante, som skete denne vinter, hvor bjergbestigerne holdt sig væk.

Vi blev hele tiden begrænset af vores manglende erfaring med reel bjergbestigning. Det forhindrede os i at afsøge bjergsiderne effektivt, og vores teknik endte med at blive den, at vi fra dalene tjekkede bjergsiderne for ibexflokkene, som vi så kunne klatre målrettet efter.

Vejret var generelt godt på turen, med undtagelse af nogle perioder med tåger, som gjorde det vanskeligt at

spotte efter ibexerne. Selv om vejret var fint, så mindede temperaturen os dog hele tiden om, at vi sad på et bjerg i stor højde. Om natten kom temperaturen helt ned på minus 20 grader, og selv om det blev en smule varmere, når solen stod op, var det dog stadig en kold fornøjelse at sidde musestille i dalen og spotte bjergsiderne i timevis.

Vi så ibexer hver dag. Men frustrerende nok så højt oppe, at det ville tage en dag eller mere at klatre op til dem. I al bjergjagt er tålmodighed afgørende, og det gælder også, eller måske især, når man befinder sig højt til vejrs

i Karakoram i januar måned. Tålmodigheden bar frugt, og pludselig meldte en chance sig!

Vi spottede en stærk ibex på den anden side af dalen, nogle kilometer fra, hvor vi befandt os. Det er altid svært at få indtryk af, hvor stejl og ujævn en bjergside er, når du ser den todimensionelt gennem en kikkert, fra den modsatte side af dalen, men umiddelbart så det faktisk ud til, at vi nede fra dalen ville kunne nå op til at punkt, hvor vi formentlig ville kunne komme på skudhold af dyret. Ganske vist nok et temmelig langt skudhold, men sådan er forholdene i bjergene nu engang. Vi besluttede os for ikke at

”

Vi spottede en stærk ibex på den anden side af dalen, nogle kilometer fra, hvor vi befandt os.

Lange skud og stejle bjerge er en uundgåelig del af jagten i Himalaya.

forhaste os, da det stadig var tidligt på dagen, og i god ro og mag planlagde vi, hvilken vej vi ville følge op mod dyret, når vi havde krydset floden i bunden af dalen. Vi udså os en række referencepunkter på begge sider af dalen, som vi kunne holde øje med undervejs, og sikre os at vi fulgte den planlagte rute. Da planen var lagt, var det bare med at komme af sted! Ned til dalen, krydse den kolde flod og så i gang med opstigningen. I takt med at vi kom tættere og tættere på, gik det langsomt, men sikkert op for os, at det, som havde lignet et godt sted at skyde fra, slet ikke var det ... Skulle der skydes fra det planlagte spot, ville det blive et særdeles udfordrende skud, for at sige det mildt. Udfordringen lå i, at bjergvæggene var så stejle, at man nærmest skulle skyde den nedefra og ikke på bladet, som man normalt ville gøre. Det gjorde det vanskeligt at vurdere og kompensere kuglebanens fald, og samtidig var træffeltet betydelig mindre end ved et skud direkte på bladet, da man her skulle skyde skråt op igennem det. Vi satte os i dækning, hvor ibexen ikke kunne se os, for at genoverveje handlingsplanen. Vi havde lige sat os til rette, da en af guiderne kom med et udbrud. Ibexen var nu trådt frem på en klippeafsats

”

Jeg var ved at revne af stolthed over min far. Det var bestemt ikke noget let skud.

den anspændte og udfordrende situation tog han sig tiden til at lægge sig til rette, få styr på vejtrækningen og roligt klemme skuddet af sted. Jeg sad selv og fulgte dyret i kikkerten og så, at træfningen var perfekt. Ikke desto mindre satte ibexen i løb! Det var et godt skud, men også et stort dyr. Min far bevarede roen og holdt sigtet på det løbende dyr. I samme sekund det standsede for at orientere sig, slap min far et nyt formidabelt skud, som denne gang sendte dyret i jorden. Jeg var ved at revne af stolthed over min far. Det var bestemt ikke noget let skud.

Ibexen var død, og nu skulle den hentes. Efter en debat på flere forskellige sprog og fagter blev vi enige om at hente den hele ibex, så min far kunne se hele det majestætiske væsen.

Den lå jo kun omkring 400 meter borte, men det var 400 meter bestående af næsten lodret klippevæg. Jeg og to af guiderne begav os af sted, mens min far blev tilbage for at

for at se, hvad der forgik under den. Den havde tydeligvis fornemmet vores tilstedeværelse.

Det var et formidabelt skud! 400 meter og med en skarp vinkel nedefra. Min far har gennem årene opbygget en stor ekspertise, og trods

Forfatteren (til højre) med ibexen efter en lang og hård »apport«.

Ét er at skyde en ibex
... noget andet er at hente den ned fra bjerget.

Forfatter og farmand.

”

Men her blev vi mødt af en gevaldig skuffelse ...

kunne markere, hvor den var. Det blev en »apport«, som blev lige lovlig spændende på flere af passagerne, men det lykkedes, sikkert godt hjulpet på vej af den adrenalin, som stadig bankede rundt i hele kroppen, efter den ufatteligt spændende skudsituation. At se min fars ansigt, da han kunne sætte sig ved siden af dyret, var dog det hele værd!

Da min far nu havde skudt sin ibex, var det min tur til at gøre ham kunsten efter. Vi var kun lidt over halvvejs i den ugelange jagt, så chancerne for, at vi ville nå at finde en mere, var bestemt til stede.

Men her blev vi mødt af en gevaldig skuffelse. Firmaet Karakoram Trek & Tours, som arrangerede turen, havde glemt at indhente to tilladelser, trods tydelige forudgående skriftlige aftaler. Vores tilbageblivende jagtdage forsvandt langsomt én efter én, mens vi via tolken og en dårlig telefonlinje i Hushe prøvede at finde en løsning med udbyderen. Efter et par dage meldte Karakoram Traks & Tours tilbage, at de godt kunne skaffe en ekstra tilladelse alligevel,

men den skulle vi betale for, selv om vi hjemmefra havde betalt for to og altså kun fået den ene. Det afslog vi naturligvis, og pludselig var jagten overstået. Dagene var gået. Alt dette var naturligvis en dyb, dyb skuffelse, specielt efter en jagtoplevelse, som både jeg og min far betragtede som den største i vores liv. Vi besluttede os dog for at se positivt på det hele og så skubbe det andet i baggrunden. Det ville nu engang være ærgerligt, at en useriøs rejsearrangør skulle ødelægge mindet om min og min fars fælles jagt. En tur vi begge vil huske resten af vores liv.

Tilbageturen til Islamabad gik heller ikke helt som ventet. Vi blev stoppet af militæret, fordi der havde været skyderier i en af byerne langs Karakoram Highway. Det lykkedes os dog at komme tilbage til Islamabad dagen før, flyet afgik, og vi kunne således slappe lidt af på hotellet, før turen gik hjemover.

Trods alt var dette den største jagtoplevelse i mit liv. ★

BIDRAG med internationale nyheder til »udsyn« modtages gerne fra medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

TROFÆJAGT FINANSIERER UDSÆTNING AF 6000 VILDE DYR

MOZAMBIQUE: Zinave nationalpark i Mozambique er blevet seriøst beriget. Intet mindre end 6000 vilde dyr som elefanter, bøfler, giraffer mm er blevet udsat i reservatet med det formål at genskabe det rige dyreliv, som fandtes, før borgerkrig lagde det enorme område øde for liv.

De mange dyr er en donation fra Sango Wildlife Conservancy og ikke mindst parkens ejer, Wilfried Pabst. Udsætningen har været en uhyggelig kostbar affære. Ikke bare selve vildtets værdi, men også den 600 km lange flytningen af de store dyr har været en enorm opgave. Pabst beretter, at donationen ikke havde været mulig uden midlerne fra trofæjagt. Omkring 30% af udgifterne dækkede Pabst af egen lomme, mens 60% var betalt af trofæjagt. De sidste 10% var betalt af fototurisme og andre af Sangos aktiviteter. ★

Kilde:
The Guardian

JAGT FRA LUFTBALLON

USA: Det lyder som en røverhistorie ... jagt fra luftballon. Ikke desto mindre er det på vej til at blive en realitet i staten Texas. Det er den eksplosivt voksende bestand af »razorbacks«, hvilket er blandinger af vildsvin og tamgrise, som er årsagen til, at den lovgivende forsamling i staten nu har godkendt luftballoner som jagtredskab i reguleringen af de vilde svin. Også Coyote må reguleres på samme vis. Det anslås, at der er over to millioner vilde svin i Texas alene, og det koster årligt over \$100 millioner i markskader. For få år siden blev der åbnet for brug af helikopter ved reguleringen, men de virker både skræmmende på svinene og udgør en ustabil base at skyde fra, hvorimod en luftballon er næsten lydløs og er let at skyde fra. ★

Kilde: *The Washington Post*

JAGTMODSTANDERE BOYKOTTER ARSENAL FC

ENGLAND: At fodboldholdet Arsenal FC skulle miste tilhængere som følge af trofæjagt, var der nok ikke mange, der havde gættet på, men det er ikke desto mindre tilfældet. Årsagen er, at holdets ejer, amerikaneren Stan Kroenke, blandt sine mange andre virksomheder også ejer den britiske web-TV kanal *My Outdoor TV*, som beskæftiger sig ganske meget med jagtfilm af forskellig slags, herunder også trofæjagt. Det har rejst en massiv modstand mod Arsenal og Stan Kroenke, og flere medlemmer af fodboldklubbens fanklub har meldt sig ud

i protest. Selv Labour-lederen, Jeremy Corbyn, har udtalt, at han væmmes over *My Outdoor TV*. Kanalens talsmand, jagtjournalisten Simon Barr, forsvarer dog programmerne med, at al jagt, som vises, er fuldt lovligt, bæredygtigt og etisk korrekt. Stan Kroenke har ikke selv nogen kommentarer, men har midt i alt kritikken åbnet en australsk udgave af *My Outdoor TV*, som i øvrigt også allerede findes i både New Zealand og Sydafrika. ★

Kilde: *The Telegraph*

MERE ULVEJAGT

USA: Mens vi i Skandinavien diskuterer, hvor høj straffen skal være for at skyde en ulv, overvejer man i staten Idaho at invitere jægere til at komme og nedlægge problemskabende ulve. Samtidig overvejes det at give tilladelse til at jage ulve på udlagte fodringer, hvilket før har været forbudt. Forslaget kommer fra »Wolf Depredation Control Board,« som er en gruppe bestående af repræsentanter fra Department of Fish & Game, Idaho State Department of Agriculture, repræsentanter fra farm-industrien samt den almindelige befolkning. »At bruge jægere, som er villige til at betale for at jage, er normalt vores bedste værktøj til at regulere vildtbestande,« udtaler Virgil Morris, som er direktør for Department of Fish & Game. Før var det Idaho Wildlife Service, der varetog afskydningen af problemskabende ulve, men efter at man sidste år begyndte at bruge betalende jægere, har man ikke blot fået penge i kassen til anden form for vildtbevaring, men har også nedbragt antallet af får og køer, der dræbes af ulve, markant. ★

Kilde: Outdoor News

FÆLDEN KLAPPEDE

SYDAFRIKA: For dem, som har fulgt jagtbranchen i Sydafrika i nogle år, er navnene Dawie og Janneman Groenewald ikke ukendte. Tilbage i perioden 2005-2010 stod de bag en lang række bedragerier af udenlandske jægere gennem deres nu nedlagte firma »Africa Adventures Safaris«. Blandt andet solgte de jagt på »problemnæsehorn« til stærkt nedsatte priser, da man ikke kan få trofæet med hjem, når der er tale om problemdyr. I virkeligheden var disse næsehorn dog slet ikke problemdyr, og brødrene Dawie og Janneman havde ingen ret til at jage dem. Udover at få en ganske betragtelig sum penge fra jægerne, der ganske uvidende bedrev krybskytteri, solgte de efterfølgende det ulovligt nedlagte horn fra næsehornet på det sorte marked. De blev tiltalt for svindlen i 2014, men har hidtil formået at få udsat retssagerne, men nu fanger bordet, og brødrene blev arresteret den 22. juni. Også USA har bedt om at få dem udleveret til retsforfølgelse. Blandt tiltalepunkterne er udover det omtalte bedrag også vold, korrupsion, ulovlig våbenbesiddelse, overfald, hvidvask af penge samt organiseret handel med illegalt horn fra næsehorn. ★

Kilde: The Hunting Report

Dahls Trofæmontering

ZOOLOGISK KONSERVATOR

SPECIALIST I STORVILDT MED MANGE ÅRS ERFARING

Kig forbi eller ring efter en prislise

Åge Dahl Sørensen
Tinghøjvej 27, Vammen • DK-8830 Tjele
Telefon 86 69 07 77
dahl-ahlstroem@mail.dk

AURORA JAGTREJSER

DIN JAGTREJSEPARTNER

Bukkebusen til Polen 2018

kører 11.-15. maj og 3.-7. august • 4 dages jagt og ophold med fuld forplejning • Ophold i dobbelt værelse, jagtføring 1:1 • Buskørsel Danmark/Polen t/r **kr 5.650,-**

Kasakhstan Sibirisk råbukke jagt

TOP område Grupperejse fra 27. aug. - 3 sept 2017 eller forhør nu på 2018, da det er tid til at booke hvis man vil have en plads.

Slovenien gemsejagt

• 4 opholdsdage i jagtthytte • 3 jagtdage m. pürsch og ansitz • Jagtføring 1:1. I alt **kr 5.950,-**

Hjortejagt i Polen

• Inkl. kronhjort optil 5 kg, 4 jagtdage. I alt **kr 12.950,-**

Hundyrjagt Polen

Inkl. 10 råer og lam. 3 dages ophold i dobbeltværelse. Jagtføring 1:1. I alt **kr 6.450,-**

Drivjagt Polen,

14.-18. december 2017 og 6.10. januar 2018. Samlegrube forhør nærmere

Polen, hjortebussen

kører fra 21.-26. sept. 2017. Skal du med, så er det nu tid til at melde på afslapning fra start til slut og fantastisk kammeratskab og brølende hjorte fra 4-9,00 kg

Sydafrika super farm

• 6 opholdsdage i dobbeltværelse • fuld pension • 5 jagtdage, jagt 1:1 • 3 dyr inkl. i pakken valgbar imellem (Impala, Warthog, Blesbuck, Duicker, Steenbuck). Fantastisk billige trofæpriser **kr 11.450,-**

Polen Drivjagt 1.-15. december 2017

Inkl. 6 kronhjorte optil 4 kg • 4 dages ophold, fuld forplejning inkl. middagsmad i skoven • Ophold i dobbeltværelse, 3 drivjagtsdage med 6-10 drev pr. dag • Afskydning af alle vildsvin inkl. keilere, Hind/kalv, rå/lam. Pris pr. jæger **kr 13.550,-**

Spanien Inkl. 1 Rondo eller 1 South Eastern Ixet uanset størrelse

2 jagtdage 1:1 • 3 dages ophold
Pris pr jæger **euro 3650**

Spanien 1 beceites ibex op til sølvmed.

sølvmedalje + 1 hundyr 2 jagtdage 1:1 • 3 dages ophold
Pris pr jæger **kr 28.950,-**

Australien vandbøffel

Gruppe rejse fra den 27. september til den 8. oktober 2017. 1 ledig plads tilbage forhør på dette.

Spanien Monteria 2.-5. februar 2018

• Mulighed for afskydning af ca. 200 hinder/kalve, dåer/dåkalve, mufflon får/lam, vildsvin +/- 10 % • 3 dages ophold, på hotel i dobbeltværelse • 2 jagtdage på Monteria med varighed af ca. 4 timers jagt pr. dag • spansk jagtlicens, transfer fra Malaga til jagtområdet t/r • Pris i alt pr. jæger ved 20-22. deltagere **euro 2990**

Namibia Inkluderet 4 trofædyr i denne special pakkepris:

Vælg 4 forskellige dyr i pakken ud af disse 8 dyr: Impala, Warthog, Blesbok, Steinbock, Duicer, (1. Blue/Black Wildebeest eller Oryx) • 7 opholdsdage i dobbeltværelse • fuld pension • 6 jagtdage • Jagtføring 1:1, Alle drikkevaer er inkluderet. Pr. jæger. Ved min. 2 jægere **kr. 15.950,-**

Sydafrika

inkl. 1 sabel over 40 tommer • 7 opholdsdage i dobbeltværelse • 6 dages jagt • Jagt 1:1 • fri bar. Pris pr jæger **kr 39.500,-**

tlf. 2345 2694 www.aurorajagtrejser.dk

Meld dig ind og vind!

Nu skyder Nordisk Safari Klub årets hvervekampagne i gang, og denne gang er der god mulighed for at vinde en jagtrejse til Sydafrika. Alle nye medlemmer, og de der melder et medlem ind i klubben, får en lodseddel med chance for at vinde en af de flotte præmier.

Alle nye medlemmer får tilsendt et gavekort til Hubertus Konservering.

Indmeldelse kan ske på www.nordisksafariklub.com eller pr. telefon 70 22 70 92.

1. præmie

En antilopejagt i Sydafrika hos IVY Safaris

- 5 dages jagtdage – 6 overnatninger
- Trofæafgifter for flg. arter
1 Kudu, 1 Blue Wildebeest/Red Hartebeest, 1 Impala
- Al transport under jagten, daglig vaskeservice, helpension, alle drikkevarer dog ikke stærk spiritus.
- Transport til og fra lufthavnen i Polokwane.

VÆRDI DKK 25.000,-

I præmien indgår ikke: Flyrejse til Danmark til Sydafrika evt. leje af våben. Eventuelle hotelophold før og efter jagten, konservatorarbejde, pakning og hjemtransport af trofæer, drikkepenge til personalet, trofæafgifter udover ovenfor nævnte. Præmien skal indløses inden udgangen af 2019.

www.ivysafaris.com

2. og 3. præmie

NSK klubskjorte

Småternet bomuldsskjorte i topkvalitet fra Deerhunter med broderet Nordisk Safari Klubs logo. **VÆRDI DKK 600,-**

Som medlem af Nordisk Safari Klub får du rabat hos:

Book Your Hunt, www.bookyourhunt.com • Michaels Jagt og Fiskeri, www.michaelsjagt.dk • B-Wild, www.b-wild.dk
Odense Jagt & Fritid, www.odensejagt.dk • Jagt- & Trofæmuseet, Valdemars Slot, www.valdemarsslot.dk

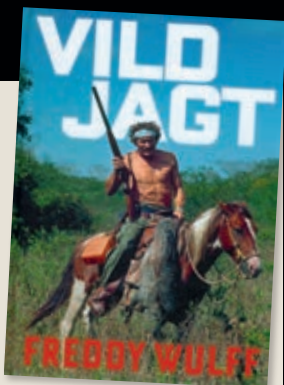
4. præmie

Vild jagt

– af Freddy Wulff

I bogen fortæller Freddy Wulff om store og vilde jagteventyr i blandt andet Alaska og Canada, i Mellemamerika, Australien, Laos og Indonesien. Og det er jagt på en helt anden måde, end man traditionelt er vant til. Freddy Wulff har jagt i blodet, og han har udlevet jagtdrømmen som ingen andre.

VÆRDI DKK 300,-

5. præmie

Professionel jæger

– af Freddy Wulff

Dette er bogen til alle, som elsker jagt. Skrevet af en mand, der har jagten i blodet og som ingen anden dansker for alvor har udlevet jagtdrømmen. Freddy Wulff kan berette om alt imellem at nedlægge kronvildt og vandbøfler og rejse verden rundt i en søgen efter det helt store jagteventyr.

VÆRDI DKK 300,-

Til alle nye medlemmer

HUBERTUS KONSERVERING

tilbyder et gavekort på kr. 250,- til hvert nyt medlem, der bliver meldt ind i klubben, inden kampagnen slutter. Gavekortet bliver sendt direkte til det navngivne nye medlem, er personligt og kan ikke handles.

Gavekortet er tidsbegrænset og skal udnyttes inden udgangen af år 2018.

www.hubertus-konservering.dk

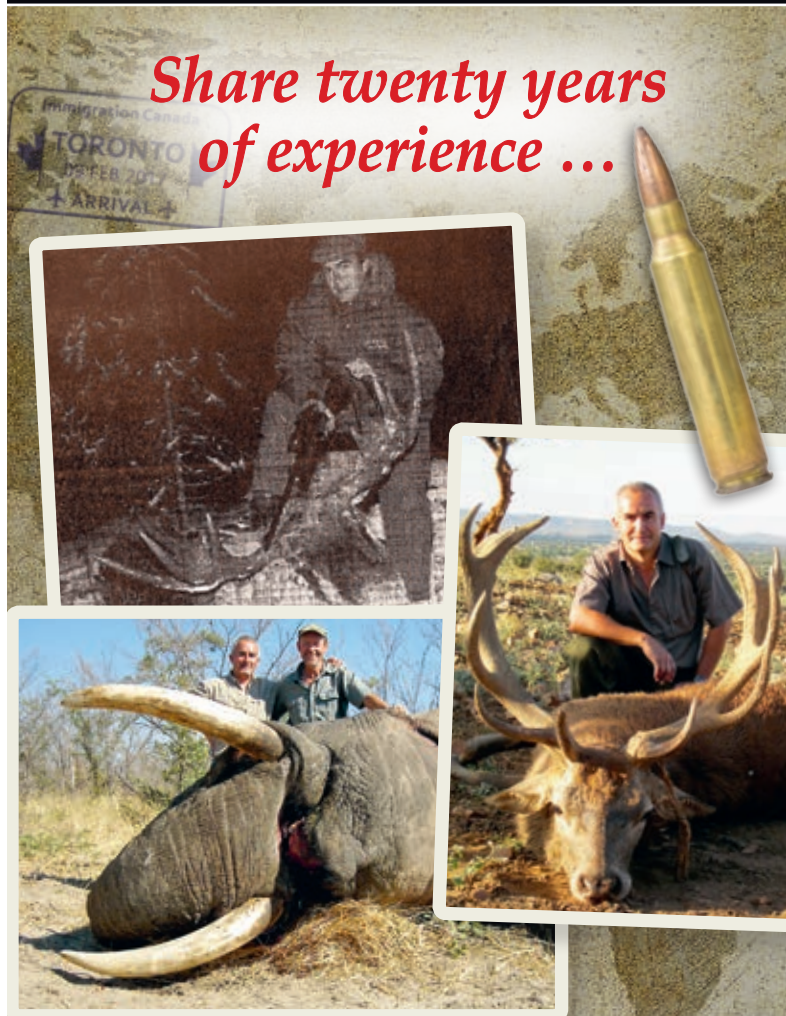
Plan your trip now with ...

www.safarisycaza.com

CACERIAS INTERNACIONALES

Share twenty years of experience ...

... in the international hunting!!!

Specials programs in Spain

Contact Owner/Guide: Mariano López Peñuelo
Ph: +34 678 60 20 04 • Email: huntingmariano@yahoo.es
www.safarisycaza.com • SPAIN

Med kurs mod

– portræt af outfitter Parajuli Samsheer, Nepal

tinderne

TEKST OG FOTO:
THOMAS LINDY NISSEN

Han er opvokset i en lille bjerglandsby, han har, gennem lysten til at uddanne sig og ved sin evne til at se muligheder, på ganske få år opbygget en succesfuld outfittervirksomhed i Nepal – og så tænker han på andre end sig selv.

NEPAL. ALENE NAVNET kan få nakkehårene til at rejse sig på jægere med trang til iltfattig bjergluft, spænding og eventyr. Men ikke alene byder landet med de mange bjergtinder på unikke kulturoplevelser, eminent bjergvandring og decideret bjergbestigning, det er også her, du finder noget af verdens hårdeste bjergjagt. Om ikke *den* hårdeste.

I Nepal er det i skrivende stund muligt at jage fire arter; blue sheep, himalaya-tahr, indisk muntjak og vildsvin, til hvilke der gives ganske få licenser årligt. Jagten er qua jagtområdets afsidesliggende placering og de store logistiske udfordringer i den forbindelse, sammenholdt med de få licenser, en meget bekostelig affære. Jagten er dog endnu opnåelig for en hel del jægers pengepunge, men sådan bliver det nok ikke ved med at være.

Jagten udbydes i skrivende stund af fire outfittere, hvoraf Samsher Parajuli må betragtes, som den af de fire med størst interesse for nord-europæiske jægere, idet hans succes som outfitter i nogen grad kan tilskrives medlem af NSK Christian Søberg. Christian, der har besøgt landet flere gange, har gennem opstarten af virksomheden været en god primusmotor

for den unge nepaleser, og det uanset at han ikke har nogen økonomisk interesse i Samshers virksomhed. Men hvem er Samsher Parajuli egentlig, og hvad er det i bund og grund, der driver ham?

Fra landbrug til jagt

Navnet Samsher relaterer i nepalesisk kontekst til kongeslottet, hvorfor en del nepalesere ofte stiller ham spørgsmål vedrørende hans tilknytning til kongefamilien. Parajuli Samshers blod er dog lige så rødt som dit og mit, idet han stammer fra en middelklassefamilie. Han blev født d. 16 juni 1990 i den bjerglandsby, hvor han også voksede op, tog sin uddannelse og deltog i det daglige arbejde i mark og stald.

Familien dyrkede bl.a. ris og hvede i områdets gode landbrugsjord, ligesom forskellige husdyr blev opdrættet som en del af forsørgelsen af familien. Hvad der i dag – i vesten – er en idylliseret, medieskabt bonderøvs-il-

Samsher Parajuli fotograferet sammen med Christian Søberg efter et foredrag for interesserede jægere fra Danmark.

Christian Søberg har flere gange besøgt Nepal og er da også i nogen grad primusmotor bag Parajuli Samshers succes som nystartet outfitter.

★ TROFÆJAGTENS HISTORIE I NEPAL

For omkring 45 år siden blev der åbnet for at den nepalesiske kongefamilie kunne gå på jagt. Dengang var medlemmer af denne de eneste, der måtte jage i landet.

Efter nogle år (for cirka 35 år siden) åbnede man for at tilrejsende trofæjægere kunne besøge landet. Kun en PH licens blev givet til et enkelt firma, som med tiden blev overtaget af hærchefen.

Senere kom flere firmaer til, men fra begyndelsen af 1980'erne, da det først firma blev stiftet, og indtil 2010, holdt man ingen auktion over licenser. Dengang blev der udstedt de licenser, der skulle bruges til det aktuelle antal trofæjægere.

Fra 1995 - 2005 var der ingen trofæjagt pga. borgerkrig i landet. Jagten blev genåbnet i 2006. Fra 2010 indførte man, at der skulle bydes på et begrænset antal licenser (i skrivende stund 26 stk. til blue sheep og 11 stk. til himalaya-tahr). Der er således ret stor konkurrence om disse licenser. Indisk muntjak og vildsvin må nedlægges, når de træffes under jagten.

lusion, om at lykken er livet som selvforsyner på landet med jord under neglene og åben himmel over hovedet, var dengang Samshers virkelighed – men knægten ville videre.

Han tog grundskolen i hjembyen, men kunne da han som 16-årig rejste til Katmandu for at studere videre, ikke ret meget engelsk. Fremmedsprog var ikke en del af undervisningspensum på landet. I hovedstaden startede han på high school og tog en bachelor i business. Sideløbende med sine studier arbejdede han på en master i sociologi og kunst samt politik. I Katmandu arbejdede han ligeledes som lærer for yngre elever, mens han uddannede sig. Således blev han i løbet af ganske få år at betragte som veluddannet, specielt set i forhold til hjembyen i bjergene.

Det første skridt for at kunne arbejde som professionel outfitter, der per-

sonligt har styr på forretning og kundekontakt, er selvfølgelig, at man kan tale sprog, hvilket som tidligere nævnt ikke er almindeligt, hvor Samsher kommer fra. Men da der sidder et kvikt hoved på den unge mand, tilegnede han sig ret hurtigt engelsk og er i dag meget velformuleret på det sprog. Dette er selvfølgelig til stor fordel for jægere og andre turister, der frekventerer hans firma.

Som en fisk i vandet

Hans første egentlige arbejde var som kontorist hos et familiemedlem i Katmandu. Firmaet arrangerede trekking-ture, og der gik ikke længe, før han også kom til at virke som guide på turene, hvilket igen førte til, at han stiftede bekendtskab med de trofæjægere, der tid efter anden også skulle serviceres i bjergene. Han blev således over kort tid manager på jagtområdet. Men han ville mere end det. Samsher

Reliability as a matter of course.

ZEISS Conquest V6

// RELIABILITY
MADE BY ZEISS

www.zeiss.com/conquestv6

ZEISS Conquest V6

Ny sigtekikkert med 6x zoom fra ZEISS

Conquest® V6 repræsenterer den perfekte kombination af præcision og pålidelighed ned til mindste detalje; optimal billedkvalitet med FL glas, et uhyre fint sigtemiddel i 2. billedplan, robust mekanik og enestående design. En intelligent tiltsensor, ny ASV til Conquest V6 og ikke mindst LotuTec® coating gør den til en attraktiv sigtekikkert fra ZEISS i den øvre mellemklasse. Det er kompromisløs kvalitet "Made in Germany" og kan leveres i flg. modeller: 1.1–6 x 24, 2–12 x 50 og 2.5–15 x 56.

Vejl. priser fra 10.990,- DKK til 14.790,- DKK.

Samsher Parajuli stammer selv fra landet og er derfor vant til et liv under primitive forhold i en af verdens mest afsidesliggende egne. Selv om han i dag er chef for firmaet, ser han arbejdet i felten med udenlandske jagtturister som et stort privilegie.

★ JAGTENS FREMTID I NEPAL (SET MED SAMSHERS ØJNE)

Samsher er af den overbevisning at antallet af outfittere vil gå ned og måske at antallet af licenser vil gå lidt op. Han håber også på, at der på sigt vil blive frigivet licenser til den, i nogle områder, meget talrige goral, som findes i de samme områder som himalaya-tahr og blue sheep. Da der tidligere var meget krybskytteri i Nepal, indførte man i 2006 et system, hvor trofæjægeren betaler 2.000 US-dollars til lokalsamfundet, når der nedlægges et blue sheep og 1.500 US-dollars for tahr. Nepal er et af de fattigste lande i verden og har været hærget af både borgerkrig og store jordskælv, hvorfor enhver form for handel med landet og dermed tilførsel af fremmed valuta bliver hilst velkommen. Samsher selv er meget socialt bevidst og giver 10 procent af sin indkomst til socialt arbejde, der skal bekæmpe fattigdom og hjælpe med til at bygge skoler. Han har indtil nu været med til at bygge tre skoler, for de penge han har tjent på bl.a. trofæjagt.

Samshers forretning bringer årligt en håndfuld velbetalende udenlandske jægere til nogle af Nepals mest afsidesliggende egne.

På den måde er den unge iværksætter med til at generere et økonomisk flow til områderne, ligesom bønder, der evt. ville forsøge sig gennem krybskytteri, får et arbejde med modsat fortegn.

I skrivende stund er det muligt at jage fire storvildtsarter i Nepal. Det er Samsher Parajulis håb, at man fra myndighedernes side i fremtiden vil åbne for endnu flere arter. Dette ikke alene ud fra et forretningsmæssigt, men også et bevaringsmæssigt synspunkt.

ville gerne være decideret jagtguide i felten, og efter et par ture kom han til at styre de ekspeditioner, som jagterne i Nepal i bund og grund er. Jagtområdet ligger så afsides, at det var her, de maoistiske oprørssoldater havde deres lejre under borgerkrigen. Området ligger i en højde, hvor man stort set ikke kan flyve helikopter, hvilket for både maoisterne, men også jagtopplevelsesmæssigt er en fordel.

Normalt vil der være en del jagtguider og et utal af sherpas med på jagturen. Lejren skal flyttes hver dag, og man bevæger sig over mange, mange kilometer og over mange etagemeter (højdemeter) op og ned på de 14 dage til tre uger, som jagturen tager. Samsher kendte fra sin barndom og ungdom til både trekking, lejrlev og bjergklatring, hvorfor han på disse jagtture havde det som – hvis man kan bruge det paradoksale udtryk om en gut, der er født så langt fra havet – en fisk i vandet.

Ligesom det gik allerbedst, flyttede ejeren af firmaet til Australien. Den nye chef var – ifølge Samsher – måske nok mere fokuseret på det forretningsmæssige resultat end på det jagtligge. De kunder, Samsher i den tid havde med at gøre i felten, var ofte utilfredse, når de rejste hjem. Bl.a. kom der ældre kunder, der ikke kunne klare den benhårde jagt i den tynde bjergluft, hvilket outfitteren – ifølge Samsher – burde have taget hånd om, allerede inden kunden bookede. Ud af syv jægere lykkedes det blot tre at nedlægge det trofæ, de kom efter. Det blev Samsher så ked af, at han valgte at starte sin egen outfittervirksomhed.

sako
demand perfection

TIKKA

NYHED

MED KIRURGISK PRÆCISION TIL DEN MODERNE JÆGER

TIKKA T3x LIMITED EDITION WILD BOAR RIFFEL

Med fantastiske features som T3x Compact Tactical riffel-skæfte og Picatinny skinne for optimal kikkert montering er Tikka T3x Limited Edition Wild Boar klar til at blive brugt på selv den mest udfordrende jagt. Forberedt for lydæmper med M14x1 gevind.

100 SAKO SUPER HAMMERHEAD – WILD BOAR LIMITED EDITION *“Make every shot count”*

Sakos verdensberømte Super Hammerhead patron sikrer en kontrolleret ekspansion og har en fremragende alsidighed, som svar på de ofte uventede og hurtigt opståede situationer, der er typiske for jagt på vildsvin. Patronen kombinerer præcision og pålidelighed som ingen andre, så du ubesværet kan – “make your shots count”.

TIKKA FEDERAL - RIFFELREM - KNIV

**HELE
SÆTTET
FOR KUN
12.999,-**

Et besøg hos Samsher Parajuli byder ikke bare på store jagtoplevelser, kulturen er også helt unik.

100 procent succes

Han havde allerede opnået stort kendskab til at drive en jagtoperation i bjergene, og han vidste alt om licenser, booking, selve jagten og trofætransport m.m. Så hvorfor ikke prøve selv? Han fik sin PH licens i 2012 og startede Global Safaris Nepal året efter. Dette skridt var i nogen grad tilskyndet af Christian Søberg, der bookede sin første jagt i Nepal gennem det firma Samsher tidligere arbejdede for og dermed lært den unge nepaleser at kende. Søberg kunne se potentialet i den unge mand, og da Samsher startede for sig selv i 2013, var Søberg ikke sen til at booke et nyt nepalesisk eventyr med sin gode ven og nu outfitter.

I firmaet arrangerer han både trekking i bjergene og i junglen. På jagtdelen har han seks-otte klienter pr. år, med et enkelt år, hvor han havde 10 jægere. I første sæson havde han fire jægere booket ind, og de fik alle

rigtig gode trofæer. Kunderne skaffer han generelt gennem sin hjemmeside, men også anbefalinger fra jæger til jæger har hjulpet ham meget.

Når det kommer til jagtdelen, er det egentlig ikke pengene, der driver Samsher. Ofte tjener han ikke ret meget på jagtturene, da han skal byde på licenserne hos staten, hvor de nogle år godt kan løbe op i anseelige beløb. Dette sammenholdt med, at han arbejder efter det princip, at han har givet en pris til en kunde, så holder den, uanset hvilke priser licenserne løber op i, begrænser i nogen grad indtægten på firmaets jagtlige del. Uanset det, så brænder han for jagten og den positive indvirkning denne har på lokalsamfundet og de der omkringliggende biotoper (læs faktaboks om jagtens fremtid i Nepal). I skrivende stund har han haft 100 procent succes på alle bestilte trofæer. ★

tln@jagtrejsefeber.dk

★ INFO OG REFERENTER

Artiklen er skrevet på baggrund af samtale med Parajuli Samsher, Christian Søberg og Jens Kjær Knudsen. Al historisk information vedr. Samsher, Global Safaris Nepal og firmaets succesrater er således også indhentet af den vej.

NSK referencer, der har rejst med Parajuli Samsher/Global Safaris Nepal:

- Jens Kjær Knudsen:
jens@kjaerknudsen.com
- Christian Søberg:
chrss73@hotmail.com

Kontaktinfo:

Global Safaris Nepal
Postboks: 20132, Thamel-29,
Kathmandu, Nepal
Tlf.: +977-9851162503 (Mr. Samsher Parajuli)
E-mail: info@huntnepal.com
Hjemmeside: www.huntnepal.com

SUBARU XV VAN FÅR FIREHJULSTRÆK HELT NED PÅ JORDEN

SPAR 18.750,-
(inkl. moms)

**XV VAN OG
LEVORG VAN**

DEN ÆGTE VARE MED EN EKSTRA RABAT!

Slå til nu, hent en ekstra rabat og få Subarus legendariske firehjulstræk. Under hjelmen summer en kraftfuld, afbalanceret Subaru Boxermotor, og bag rattet kan du nyde køreglæde, sikkerhed og komfort. Vi kan indrette din Subaru XV Van efter ønske, så du får en skræddersyet drømmebil til nye eventyr.

KAMPAGNETILBUD

SUBARU XV VAN fra 179.650,- (+ moms 29.875,-)

Brændstofforbrug 15,2-18,5 km/l. CO₂ 146-160 g/km. Der tages forbehold for trykfejl. Priserne er vejledende og ekskl. lev. Kampagnen gælder så længe lager haves.

SUBARU

Confidence in Motion

subaru.dk

Den iberiske ibex grand slam kom i hus

Det tog mig 15 år at få den, men
hvilke bjergjagter, det har givet mig,
er helt ubeskriveligt ...

AF KARL VENBORG LAURITSEN

JEG STÅ OG RODER MED MIT JAGTUDSTYR, da min kone kommer ind med det nye nummer af TROFÆ, nemlig nummer 1/2017. Der er to fine spanske stenbukke på forsiden, og det er jo meget passende, da jeg om mindre end 48 timer vil være at finde dernede.

Min første kontakt til spansk bjergjagt kom ved en tilfældighed, da vi i 2001 skulle på familieferie i Portugal. Nu er familieferie jo meget fint, men kan man få et par jagtdage lusket ind, så bliver det jo perfekt. Jeg finder ud af, at der er en, der sælger stenbukke nede ved Ronda i Spanien, og det er jo bare fire-fem timers kørsel fra familien, så forhandlingerne med min kone starter – men nu er hun jo kontraktligt forpligtet til at følge mig »i medgang og modgang«, så det gik ret let. Det var et »godt tilbud« hos en lokal skytte, der driver jagten i den store nationalpark øst for Ronda, og dertil har han lejet en del jagt vest for byen.

Den første bjergjagt i Spanien

Vi kommer ned til familien først i april, og efter et par dage tager jeg afsted videre mod Ronda. Jeg finder skytten og bliver indkvarteret i en lejlighed bag ved hovedbygningen. Den er uden varme og andet »luksus« bortset fra en seng. Da det er april, og vi er i bjergene, bliver det ret koldt, for den lille brændevov er kun »sulten« og ikke særlig effektiv.

Næste morgen kører vi skyttens børn ind til Ronda, hvor de går i skole, og vi kører videre ud i bjergene. Ca. 20 kilometer vest for byen drejer vi op ad en lille vej, der dog snart ender – nu er det på med rygsækken og riflen over skulderen – vi skal på jagt! Nu er dette jo min første bjergjagt, og jeg har bare forberedt mig en smule, men det skal jeg nok have ændret fremover, må jeg konstatere.

Vi vandrer/kravler mod toppen, hvor skytten formoder, at stenbukken har lagt sig til hvile, og så er planen at afsøge området for en passende buk. Den første dag går fint, dog uden at vi kommer på skudhold af noget, men vi ser da flere små bukke og en del hundyr. Anden dag er med samme resultat, og den sidste dag ser vi en »måske« buk, men jeg vælger at sige nej. Vi aftaler, at skytten skal finde en stationær

gammel og passende buk, og så skal han kontakte mig – så vil jeg komme tilbage så hurtigt som muligt.

Jeg må tilbage igen ...

Da familieferien er overstået, og vi er taget hjem, går der ca. 14 dage, så ringer skytten – nu har han min buk! Jeg bestiller det hurtigste fly og er der tre dage senere. Bukken har han – han har fulgt den nede fra dalen i den sidste uge, hvor den hen på eftermiddagen søger en afsides plads med godt udsyn.

Vi starter op mod toppen, hvorfra vi kan skyde over en slugt og derved komme ind på ham. Vi ankommer midt på eftermiddagen og søger omgående skjul, hvor vi venter to timer. Så kommer han som planlagt gående rundt om en klippe og finder sit leje. Jeg har omkring 200 meter over til ham, men som så ofte ved bjergjagt er der god tid til at forberede sig, og kuglen rammer da også som ønsket. Han vakler og falder til sidst nogle meter ned mellem klipperne. Nu er problemet bare, at vi ikke kan komme ned og derefter op til ham, inden det bliver mørkt, så vi vælger at vente til næste morgen med at hente ham.

Næste morgen kommer vi ud til dalen, men skyttens svoger har allerede hentet bukken ned, da han kunne se, at gribbene havde fundet den og betragtede den som deres morgenmad. Han vidste fra en telefonsamtale, hvor den var, og fandt det fornuftigt at redde trofæet. Det var jeg selvfølgelig meget taknemlig for, selv om gribbene havde ødelagt øjne og en del skind, inden han kom derop.

Nu havde jeg mit trofæ og kunne kalde mig bjergjæger – troede jeg. Hvad jeg ikke vidste, var, at det er usandsynligt vanedannende, og de følgende 15 år har jeg da også været mange spændende og udfordrende steder rundt om i verden. Nu må jeg så erkende, at næste gang fylder jeg 60, og bjergene er ligesom blevet større og stejlere med tiden. For at stoppe med stil må jeg erkende, at niveauet skal sænkes.

Tanken om en »Ibex grand slam« har sat sig fast

Jeg har flere gange været i Spanien på jagt blandt andet

★ DEN IBERISKE IBEX GRAND SLAM

De spanske ibexer inddeles i fire underarter, som først og fremmest adskiller sig fra hinanden ved, hvor de lever. Således er de også hver især opkaldt efter de bjergmassiver, hvor man kan træffe dem. Dog er der også mindre fysiske forskelle, der kan beskrives som følger:

Gredos Ibex

Gredos adskiller sig fra de øvrige underarter ved at være udtalt mørk i pelsen. Den har samtidig de længste horn, som former sig med et ret imponerende udlæg.

Beceite Ibex

Den fysisk største af de spanske Ibexer. Den vejer op mod 110 kg, mens de øvrige sjældent kommer over 90 kg. Dens horn er også ganske store og kommer tæt på Gredos, hvad dét angår. Pelsen er lys på hals og flanker.

Sierra Nevada Ibex

Meget kraftige og knudrede horn, som er svunget bagud over dyrets ryg. Pelsen er lys på flanken, mens hals og bryst ofte er sort.

Ronda Ibex

Den mindste af Ibexerne. Den kendetegner sig ved en helt kort pels og en meget begrænset manke. Hornene skyder op fra baserne i en V-form og slår cirka halvejs en indadrettet spiralform.

efter mankefår, og dengang brugte jeg IberHunting, et spansk firma, der ejes og drives af Antonio Teruel og hans kone, Mercedes. Efter at have rejst på jagt i 30 år

vil jeg placere dem i top tre af arrangører – der er bare ikke noget, der kikser. Antonio er da også personligt med på alle jagter, og det øger selvfølgelig kvaliteten. Antonio havde talt om, at jeg jo kunne gå efter en spansk »Ibex grand slam«, det vil sige de fire underarter, de har. Nu har jeg jo Rondaen, så jeg mangler »kun« de tre andre.

I 2016 foreslog jeg, at vi igen skulle besøge familien i Portugal. Min kone var med på ideen, men hun kender mig og ved, at der nok stikker noget under, når et sådan forslag kommer fra mig. Jeg får Antonio til at finde en Gredos-stenbuk til mig – den kan vi passende tage på vejen fra Madrid til Portugal.

”

Det er en »plastikriffel«, men i en sjælden kaliber 270 Weatherby Mag.

Vi ankommer til et lille, men fantastisk hotel, hvor vi møder Antonio, og vi får planlagt næste dags jagt. Jagten foregår som altid i en nationalpark, så der er styr på alt, blandt andet bliver vi modtaget af to range-re, der ikke laver andet end at følge og pleje bestanden af stenbukke.

Efter at have jaget i bjergene i 15 år har jeg fået en del specialudstyr og ikke mindst en grundkondition, men i dette selskab kommer selv den bedste til kort. Men de er selvfølgelig topprofessionelle og tager hensyn til den »gamle«. Vi kører 45 minutter op ad bjergveje for så at stoppe ved en lille hyrdehytte. Så er det bare med at huske det hele, for at gå tilbage er utænkeligt. Da min kone og jeg skal fortsætte til Portugal, har jeg valgt at låne Antonios riffel. Det er en »plastikriffel«, men i en sjælden kaliber 270

Artiklens forfatter med sin Beceite Ibex.

Weatherby Mag. Det er en kugle, der går ud med 1.200 m/sek. og med en kuglebane så lige, at alt fra 0 til 350 kan beskydes uden kompensation, hvis den er indskudt på 300 meter – og det er den. Vi går tre-fire timer ind i en dal, hvor guiderne ved, at der går en passende buk. Nu er problemet ikke at finde en buk, men at finde den rigtige. Det vil i mit tilfælde sige en bronzemedalje. Guiderne skal altså finde en buk, der er gammel og hverken for stor eller for lille, men de har i den sidste tid kendt mit ønske og fundet en passende – men er den der endnu?

På ruten ser vi mange stedbukke, og alle vurderes, men ingen passer. Klokkeren 11 er vi i det område, hvor bukken sidst er set, og minsandten om ikke han sidder oppe på den modsatte side, men der er dog 450 meter over til ham.

Guiderne kender hans vaner og siger, at han vil komme ned til et område på 250 meters afstand lidt senere på eftermiddagen. Jeg ser, han rejser sig fra skyggen og starter nedad den næste time. Han kommer ind på 285 meter, og der esser han i et stykke tid. Vi er dog klar, og han får en god kugle – et lille spring frem, og jagten er forbi. Nu er historien så den samme som altid, først ned og så op igen, og først nu kan jeg tage mit trofæ i hænderne. Han er bare så smuk! Efter fotografering er der kun tilbage at flå ham og så tage turen ned til byen til en velfortjent frokost.

Nu har jeg så aftalt med Antonio, at han skal se sig om efter en beceite og en Sierra Nevada-stedbuk i 2017, og det er den tur, som jeg er på vej til, da TROFÆ dropper ind ad døren.

”

Han kommer ind på 285 meter, og der esser han i et stykke tid.

Til Spanien igen igen ...

Jeg sidder i min udlejningsbil på vej fra Valencia op mod Beceite-området for at møde Antonio. Det er en fantastisk oplevelse at køre i de store appelsinplantager, der breder sig, så langt øjet rækker, men det er ikke derfor, at jeg er her. Antonios kone og businesspartner, Mercedes, har skaffet mig licens til en beceite og senere en Sierra Nevada-stenbuk, så humøret er selvfølgelig højt. Antonio modtager mig på hotellet, og vi aftaler det praktiske for ugen. Aftensmaden indtager vi i en restaurant, hvor vi også møder Christian, der er vores guide i de kommende dage. Han har en plan, men også en plan B – i området, hvor vi bor, er der flere stenbukke, men han er i tvivl, om de opfylder mine ønsker, men til gen-

gæld ved han, at han har en rudel i et område 45 kilometer derfra, og der er der flere i bronzeklassen, som er det, jeg går efter. Antonio tager ingen chancer og går direkte efter plan B.

Næste morgen kører vi op i bjergene, men vejen får snart ende, og udstyret kommer på. Dette område er ikke så højt liggende, hvilket betyder, at vegetationen har bedre kår, og vi skal træffe stenbukken på et af de mange stenfelter for at have en mulighed for skud. Derfor har Antonio også medbragt sin schweiss-hund, der kan finde geden, hvis den forsvinder ned i buskadset. Efter tre-fire timer op og rundt i området opdager Christian pludselig fire geder, der sidder oppe på toppen. Det er en del af en stor gruppe på 11, som

Vi har en gammel skytte med, og han plejer at sidde ved baren, men vil i dag gerne med ud for at få lidt frisk luft.

han kender fra tidligere. Der er dog mindst 600 meter derover, men det er ikke så svært at komme ind på 300 meter, som jeg ønsker.

Nu er det os, der har glæde af buskene. Vi går i position, og riflen hviler på sine støtteben, og tiden går. Efter tre kvarter rejser de to største sig op og står og driller hinanden. Det giver mulighed for at sætte kuglen på den største. Det er en udpræget beceite-stenbuk med et flot udlæg. Bukken springer 15 meter ned på den anden side af klippen, og vi venter på reaktion fra de andre bukke. De løber ned og over på den anden side, og vi kan se, at der kun er tre, og det er jo meget beroligende. Da vi kommer frem, går der lidt tid med at finde ham. Han er rullet ind under noget krat, men ud kommer han – og han er bare så smuk og en erfaren herre med sine 11 år. Det med alderen finder jeg vigtigt, da det betyder, at han har gjort sin avls pligt.

Vi får ham ned til bilen og kører hjem til et velfortjent bad. Antonio inviterer på fiskemiddag ude ved kysten, og det er en oplevelse i sig selv. Jeg er ikke vant til at spise friske muslinger og blæksprutter i så store mængder, og imens vi spiser, ser vi fiskerne komme ind med nye forsyninger mindre end 100 meter fra os – så kan det bare ikke blive bedre! Aftenen går også med at afgøre, hvad der nu skal ske. Skal vi lege turister i området, eller skal vi tage videre sydpå? Da jeg denne gang er alene, vælger vi at køre sydpå næste morgen.

Sierra Nevada bliver afgørende

Efter otte timer i bilen er det rart at få en god frokost og noget koldt at drikke, mens vi venter på den nye guide Sergio. Han er søn af huset, hvor vi bor, og har guidet for Antonio de sidste mange år. Han er stedkendt, som jeg ikke har oplevet før – der er ikke en sten eller en busk, der ikke er kendt. Han ved da også, hvor vi skal hen, men vil først lige vise mig et par af de lokale hjorte, som esser oppe i bjergene, før jagten begynder. Efter bare en halv time møder vi en rudel på seks, deraf er de to oppe på 12-14 ender, og det er et imponerende syn.

Næste morgen er det samme procedure som sædvanlig – det vil sige op til toppen og så spejde efter stenbukke. Vi har en gammel skytte med, og han plejer at sidde ved baren, men vil i dag gerne med ud for at få lidt frisk luft. Han bliver placeret strategisk oppe på toppen af det 2.200 meter høje bjerg, hvor det blæser, og der er sne i luften. Han har en gammel, billig kikkert, men trods det er det er alligevel ham, der finder bukkene 7-800 meter nede

under et fremspring. Planen er, at vi kører halvvejs ned ad bjerget og derfra går en lille kilometer om til bukkene. De sidste 100 meter er i åbent terræn, og vi tre skal kravle frem. Pludselig rejser de seks bukke sig og kigger direkte over på os. Afstanden er nu 325 meter, men der skal reageres hurtigt, inden de forsvinder. Kikkerten er stillet på 12x forstørrelse, og korset hviler fint, men kuglen træffer lidt lavt, og hele flokken stormer ned mod os. På 254 meter stopper de for at orientere sig, og da jeg har fulgt min buk, holder jeg der, hvor hals og krop mødes, og i en vinkel på 45 grader – det virker enormt, når et dyr på 60 kilo træffes på den måde. Han vipper bagover, og jeg kan se, at blodet pibler ud af munden på ham – det giver ro i sjælen.

Den aften fejrer vi min »grand slam« med den bedste cognac, de har i baren. Antonio foreslår, at vi går efter et hundyr næste dag, for noget skal vi jo lave, og han skylder også Sergio lidt arbejde. Det bliver en slingretur uden noget pres, og vi går ude blandt de blomstrende mandeltræer og op til nogle gamle gårde på en rute, der blev brugt i gamle dage af æsel drivere og gedehyrder. Efter et par timer og efter at have set en del dyr træffer vi en flok hundyr, deriblandt en gammel enlig ged – den bliver det, og turen afsluttes med et perfekt skud på 125 meter.

Når man går på bjergjagt, er det om muligt endnu mere vigtigt at have tiltro til de mennesker, som man omgiver sig med end normalt. Det er meget energi og også en del

penge, der bruges, og det er ærgerligt at falde for et »godt« tilbud – tro mig, jeg har været der og er kommet til den overbevisning, at min tid er for kostbar til at tage chancer for at spare et par tusinde. Har du tillid, har du også ro i kroppen, fra du booker, til du er hjemme! Det skal jo være en fornøjelse, selv om det kan være svært at overbevise sig selv om, når man står på bjerget, og alt er rødt for øjnene, og luft er noget, man drømmer om.

Har du spørgsmål, står jeg gerne til disposition med oplysninger efter bedste evne. ★

*Karl Venborg Lauritsen
venborgs@mail.dk, Tlf. 40 43 94 50*

Karl og outfitteren Antonio med en Sierra Nevada Ibex.

Få alle detaljer om jagtrejserne på www.nordisksafariklub.com

○ **CANADA:** Ulla Brink har indsendt en rapport fra sin forårsjagt på sortbjørn i Canada. Ulla fik, hvad hun kom efter – nemlig en bjørn – og fik samtidig en kæmpe naturoplevelse i de smukke Rocky Mountains. Samlet set bedømmer hun turen som »fremragende« på alle punkter. Turen var arrangeret af Holmelund Jagtrejser – www.holmelund-jagtrejser.dk ★

○ **NEW ZEALAND:** Danske Hans Jørgen Rafn har igen været ude i verden og lufter sin bue, og denne gang faldt valget på New Zealand. Det må på alle måder siges, at turen blev en succes, for Hans Jørgen nedlagde kronhjort, to vildgeder (*Angoran Goat*) og en Tahr. Desværre blev det ikke til en Chamois som håbet. Chancen bød sig med riflen, men målsætningen var at nedlægge den med bue, og det lykkedes ikke. Turen var eget arrangement. ★

○ **NEW ZEALAND:** Poul Relund har sendt os en kort beretning fra New Zealand, hvor han har været og jage Chamois med danske Per Jacobsen, som driver firmaet Viking Guides – www.jagtnewzealand.dk. Poul anmelder jagten som »fremragende« på alle punkter. ★

Vil du også dele dine jagtoplevelser?

– så gå ind på www.nordisksafariklub.com

Vælg »min side« og følg vejledningen. Bemærk, at vedhæftede fotos skal være i en god høj opløsning for at gøre sig godt, når de bliver trykt. Alle jagtrapper gemmes i arkivet, og udvalgte jagtrapper bringes i Trofæ.

2.000 euro for en russisk bjørn

– er der noget galt?

HAR DU NOGENSINDE KIGGET på beskrivelsen af en jagtannonce og tænkt, at »det her er for godt til at være sandt« prisen er for lav, der må være noget galt. Det er der mange jægere, der har – specielt når de ser prisen på en bjørn i Rusland til 2.000 euro eller mindre, men det er faktisk, hvad prisen på kongen af de russiske skove er faldet til.

Hvis man har fulgt med i nyhederne, kan man se, at den russiske økonomi i de sidste 3 år har været ude i en dyb krise, og rublen har mistet over halvdelen af sin værdi. Mange af outfitternes omkostninger, licenser, lønninger, osv. afregnes i rubler, og salgsprisen på de enkelte destinationer er den samme, men når man omregner til euro med den lave vekselkurs, er omkostningen for den tilrejsende jæger, der afregner i euro, faldet til det halve i forhold til priserne i 2013.

Derudover er den russiske middelklasse, der tidligere var store kunder hos de lokale jagtudbydere, også ramt af krisen og køber slet ikke så mange jagter som tidligere. Samtidig er der en del rig-

mænd, der tidligere havde store jagt-arealer kun til deres egen fornøjelse, der i stedet har udbudt jagterne for at nedbringe omkostningerne. Alt i alt så er der nu et større udbud og en mindre efterspørgsel, hvilket selvfølgelig påvirker prisen.

De fleste af de europæiske jagtformidlere har dog ikke reduceret priserne med 50%, for så længe kunderne er villige til at betale den oprindelige pris, er der jo ingen grund til at sætte den ned.

Når du springer mellemmanden over og handler direkte med ejeren af jagtorganisationen, kan der spares en del, men samtidig løber du jo en stor risiko. Hvordan kan du vide om udbyderen er troværdig? Det er her BookYourHunt kommer ind i billedet. Vi har godkendt den enkelte udbyder, men du booker og kommunikerer direkte.

BookYourHunt kræver, at outfitteren giver den samme pris til både lokale og til udenlandske gæster. Derfor kan en jagt, der er udbudt til den lokale russiske jæger, ved hjælp af den lave kurs købes billigere end for blot få år siden. Den

enkelte jagtudbydere er, inden vi har lavet en aftale med ham, blevet kontrolleret, og selv om prisen ser lav ud, står vi inde for, at man får det, der er bestilt og betalt for.

Ikke alle russiske bjørne er helt nede i en pris af 2.000 euro. Jagter i Kamchatka eller Okhotsk Sea, som huser de legendariske kæmpestore bjørne, og som kræver dyre helikoptertransporter, er selvfølgelig dyrere. De billige bjørne kommer fra regionen lidt nord for Moskva og nord øst for Skt. Petersborg. Sunde bestande og en forholdsvis nem måde at rejse dertil gør det attraktivt. I disse områder kan der også nedlægges store bjørne, men hvis du jager for oplevelsen og ikke med målebåndet, er jagt i den centrale russiske region et af de bedste valg.

BookYourHunt's system er ikke kun for russiske bjørne. Hvis du har rejst rundt i verden, har du sikkert opdaget, at der er forskellige priser for den tilrejsende og den lokale jæger. BookYourHunt garanterer, at du betaler »lokal« pris alle steder og mod urent trav hos de enkelte jagtudbydere. ★

Kend dit

vildsvin

AF: RUNE FICH WEISCHER
FOTO: SHUTTERSTOCK

At bedømme et vildsvins køn og måske også alder kan være ganske vanskeligt, når man under fx en drivjagt kun har ganske få øjeblikke til at gøre det. Ikke desto mindre kan det være kostbart, hvis du ikke formår at gøre det korrekt.

Har man nogle få »fikspunkter« på grisen, som man kan holde øje med og med ret stor sandsynlighed afklare, hvilken gris man har foran sig, vil det uundgåeligt være en stor hjælp. Vi bringer her en guide til, hvordan man hurtigt kan kende forskel.

Moden so

Denne so i løb kendetegner sig ved en relativt lige ryg og lang snude. Farven, som er mere brun end sort/grå, indikerer også, at der er tale om en stor so og ikke en keiler. En so i denne størrelse er produktiv og vil en stor del af året være med unger i varierende størrelse, hvorfor det er vigtigt at sikre sig, at der ikke følger smågrise, måske delvist skjult af vegetationen i skovbunden, før man afgiver skud. En so som denne vil være fredet på de fleste drivjagter.

Tydeligt en keiler

Modsat soen har keileren en kam/børste på ryggen. Den kan variere i længde og kan i øvrigt være svær at få øje på, når den ligger ned. Bliver vildsvinet ophidset, rejser den børsterne og giver sig derved tydeligt til kende. Det ser man ofte på drivjagterne, hvor kontakt med hundene har ophidset den. Denne gris har flere andre tydelige keiler-kendetegn, nemlig gråhvide aftegninger i ansigtet, den mørke farve på kropsfarven samt synlige genitalier.

So

Denne unge, dog voksne so giver sig til kende med den ret lyse kropspels, den lidt langstrakte snude, den lige ryg og et afrundet bagparti. Også her er der tale om en so i sin produktive alder, hvorfor man skal være ekstra opmærksom på smågrise. En so som denne vil være fredet på de fleste drivjagter.

Überleufer/etårig gris

På så unge grise er det stort set umuligt at afgøre kønnet på afstand. Überleuferne er dog endnu ikke kønsmodne, så man behøver ikke bekymre sig om smågrise i deres følge. På drivjagter nedlægges der typisk mange überleufere, dels fordi der er mange af dem, dels fordi der som regel er en fast og relativt lav pris på afskydningen af dem, uanset køn.

Moden keiler!

Afgjort et trofædyr. De grå aftegninger i ansigtet, puklen på ryggen og endda tænderne er synlige. Den mørke farve er blevet grålig, hvilket er et tegn på alder. Ingen tvivl om, at dette er, hvad de fleste jægere er kommet efter.

Ung so i den reproduktive alder

Denne bør skånes med henblik på den videre bestand. De hævede dievorter og den afrundede mave peger på, at den højst sandsynlig er drægtig. Den har rejst børsterne en smule, hvilket måske kan snyde og give indtrykket af, at det er en keiler med tilhørende pukkel på ryggen, men omvendt gør den lange, lige snude det tydeligt, at der er tale om en so.

En so?

Set fra denne vinkel kan det være vanskeligt at bedømme. Dog er ansigtet ikke så markeret, som man ville forvente af en keiler. Vi ser heller ingen tegn på tænder, og pelsen på ørerne er kort, hvilket som regel ikke er tilfældet på en keiler. Et vildsvin som dette bør man først skyde til, når det har flyttet på sig og afsløret lidt flere tegn på, hvilket køn der er tale om. Er det en so, kan der meget vel være smågrise bag den.

Hold hovedet koldt!

Det kan være vanskeligt at holde hovedet koldt, når en gruppe vildsvin som disse pludselig springer forbi din post som på billedet. Bemærk dog, at der er smågrise delvist gemt af græsset, både i midten og bagerst i flokken. Den forreste gris er langt fra smågrisene, så de hører ikke til der. Den første gris kan man således godt skyde til, men vent med at skyde til andre, indtil smågrisenes tilhørsforhold er klart. Husk i øvrigt, at der altid bør være minimum en meter eller mere mellem grisene, du skyder til. Er de tættere på hinanden, er risikoen for utilsigtet at anskyde en anden gris end den, du skyder efter, alt for stor. At skyde til grise, som løber tæt på hinanden, kan i øvrigt betyde bortvisning fra jagten af jagtlederen.

En so med store unger.

Disse unger er så store, at de snart vil bryde med soen og gå egne vegne. Soen er tydeligvis reproduktiv og bør derfor skånes, mens der intet er i vejen for at skyde en eller flere af de store unger.

VI HAR FÅET DANSKERNE PÅ AFVEJE SIDEN 1973

ABOVE & BEYOND

VI HENTER OG BRINGER DIN BIL GRATIS VED SERVICE*

Velkommen til Glad Kalundborg, Skandinavien største autoriserede Land Rover værksted siden 1973. Vores passion er biler ud over det sædvanlige og en service, der matcher dem. Overlad trykt din bil til os, så henter vi den, hvor og når det passer dig og returnerer den igen. **Mød os på glad.dk eller ring 5951 1064 for personlig rådgivning.**

Glad

KALUNDBORG

Bilcentret Peer Glad A/S Slagelsevej 121, 4400 Kalundborg. Aut. Jaguar Land Rover værksted og skadecenter.

* Passer du dine service hos os henter og bringer vi din bil gratis ved fremtidige service. Gælder på Sjælland, Fyn og i Trekantsområdet. Ekskl. brændstof og broafgift.

SIEMENS

SecureEar høreværn.

Skærp sanserne, forøg sikkerheden og nyd komforten.

www.bestsound-technology.dk/horevaern

Passer præcist til dine ører

SecureEar er lille, diskret og sidder dybt i øret. Der tages et aftryk af dine ører, så høreværnene kommer til at sidde præcist og nøjagtigt uden at trykke eller opvarme dine ører unødigt. Den præcise tilpasning sikrer effektiv beskyttelse mod det kraftige skud fra geværet. Dæmpningen er helt op til 35 decibel.

Zoom ind på svage lyde

SecureEar bruger samme teknologi, som findes i vores høreapparater, til at zoom ind på vigtige lyde. Samtidigt forstærkes svage lyde, så du kan følge med i, hvad der foregår omkring dig. En volumenkontrol giver dig mulighed for at forøge forstærkningen af tale og svage lyde med op til 30 decibel.

Få flere oplysninger på www.bestsound-technology.dk/horevaern eller på telefon 63 15 40 00.

Sivantos A/S anvender varemærket Siemens i henhold til licensaftale med Siemens AG

Livet lyder fantastisk.

Nordisk Safari Klub støtter forskningen

I JULI MÅNED REJSTE en ung biologistuderende til Sydafrika for at forberede sit speciale.

Det er efterhånden veldokumenteret, hvor stor en økonomisk betydning trofæjagten har på vildtbestandene og især den lokale økonomi i de områder, hvor jagten foregår. Der genereres mange arbejdspladser, og ved hjælp af de store økonomiske indsprøjtninger fra trofæjagten bibeholdes de lokale beboere i deres lokalområde, og pengene bruges lokalt. Trofæjagten er dog langt mere end kortsigtet økonomi. Den bæredygtige jagt bringer ikke kun antallet af jagtbare arter tilbage i stort tal, men begunstiger også den omliggende bush. Den afrikanske jordbesidder skal som jordbesiddere i resten af verden finde en metode til at forrente jorden. Et af dem kunne være afgrøder til den stærkt voksende population. En af de andre måder kunne være en bæredygtig jagtudnyttelse, uanset om området er heget eller ej.

I samme øjeblik jorden drives som en jagtfarm, passer jorden som oftest sig selv. Vildtet får vand, men ud over det, så hverken gødes, sprøjtes eller behandles jorden på nogen vis. Denne form for uberørthed giver plads og biotop til en lang lang række af forskellige arter og skabninger. I modsætning til kulturlandskabets kartoffelmark tilgodeses f.eks. den afrikanske honningbi i bushlandskabet. Honningbien er langt mere truet en f.eks. elefanter og er totalt uundværlig til bestøvning af bushens mange buske, træer og blomster (og konflikter ofte med elefanten). Derudover er der i bushen et væld af andre insekter, krybdyr,

padder og fugle – for slet ikke at tale om den store variation i floraen og enorme mængder af mikroflora. Der er dog fra velmenende velgørere ingen prestige i at redde en bi, men langt mere publicity i en elefant eller en løve ved navn Cecil.

Alt det vi jægere ser, når vi færdes i de forskellige biotoper, og som vi opfatter som en selvfølge, vil vi gerne have dokumenteret. Jeg forstår godt, at det kan være svært at forholde sig til, når man bor i et fjernt land i en »biotop« af glas, stål og beton, der er fjernt fra naturen, og mælk og kød dukker op af sig selv i supermarkedets køledisk. Det samme gør sig gældende for de, der sværger til grøntsager, der altså heller ikke vokser af sig selv i kølemontre, og selv om kartofflen er økologisk, så

har den altså sat sine spor på en mark et eller andet sted, hvor den blev dyrket.

Vi har i Nordisk Safari Klub ydet støtte til Rasmus Dall, der har taget turen til Sydafrika denne sommer for at starte et projekt med dokumentation af netop dette område, hvor det skal undersøges, hvor stor en artsrigdom, der er på en jagtfarm contra en grøntsagsfarm. Foreløbig er der kun tale om støtte med viden, oplysninger og guidning i bushen. Vi håber dog, at vi i fremtiden kan finde nogle sponsorer, der vil hjælpe med at finansiere projektet ... viden og fakta er meget vigtigt for jagtens fremtid.

Rasmus er ikke jæger endnu, men han kan sikkert nå at blive reddet. ★

Sydafrikansk kartoffelmark.

AF PER KAUFFMANN

Den afrikanske farm i Texas

»Jagt er jagt,« siger man – især når det ikke går, som det skal, altså når uheldet er ude. Men hvad kalder man en jagt, hvor der med garanti ikke er noget af det vildt, man ønsker at skyde, men til gengæld en masse, man ikke ønsker at skyde?

JEG SOVER SOM EN STEN et par timer, mens jeg tænker tilbage på en vidunderlig uge i den sydlige del af Texas. Den eneste malurt i bægeret er, at jeg ikke fik skudt den bobcat, der var min absolut første prioritet. Små, ligegyldige uheld af forskellig karakter, som tilsammen førte frem til nul bobcat. Men der er håb forude, for jeg har sikret mig en mulighed for at jage endnu to nætter længere nordpå. Hos en ukendt outfitter, som på sin overdådige hjemmeside lover masser af bobcats og coyoter. Jeg har fået det indtryk, at det umuligt kan gå galt, hvorfor det naturligvis også er ret dyrt. Nå ja – så må det være sådan.

Verdens bedste?

Vi finder snart frem til den grusvej, hvorpå den farm, hvor vi skal møde verdens bedste predatorhunter, ligger. Det er en anelse vest for San Angelo. Men det er en meget lang vej. Vi er et par timer foran tidsplanen, da vi har aftalt at mødes med Travis på hans ejendom. Til sidst kommer vi op til en umiskendelig jagtejendom. Der er masser af biler parkeret rundt om husene, men ikke et øje i nærheden. Det store slagterum, spisestuen, køkkenet og værelserne ser dog ikke ud til at være i den klasse, vi havde forventet. Det ser faktisk meget tarveligt ud og tilmed ret beskidt. Det virker, som om det hele er forladt. Men der må være whi-

tetails i området, for der er masser af kastestænger og geværer fra faldvildt overalt. Det må være det rigtige sted.

Vi sætter os og sover i bilen et par timer, men som klokken nærmer sig mødetidspunktet, uden nogen tegn på liv, aner vi uråd. Der er ingen forbindelse til mobilnettet, så da det ligger fast, at vi er på et forkert sted, kører vi tilbage mod San Angelo, indtil vi får kontakt. Travis kommer ganske kort efter i en stor, fin truck. Han griner lidt af vores udflugt til det, han kalder »den billige jagtranch«, hvor vi har tilbragt eftermiddagen. Klokken er lidt over seks, og han kan meddele os, at vi skal køre en lille times tid mod syd for at komme til det sted, vi skal jage. Altså tilbage i den retning, vi lige er kommet fra. Han ville ikke opgive adressen på den ejendom tidligere, da han var bange for, at vi ikke ville kunne finde den. Sikke en amatør. Så går det mod syd med fornyede kræfter. Middagen står klar dernede, siger han.

Vi kører og kører ad små grusveje, men endelig drejer han fra op mod et meget smukt hus. Det ser helt nyt ud. Da vi kører ind under den overdækkede holdeplads, står der to mænd på parade ved indgangen. Den ene er ulastelig klædt i hvidt kokketøj og hue og har stillet sig an i stram retstilling. Le chef er det. Ved siden af står en yngre mand ved navn Brandon. Det viser sig at være Travis' søn, men det er jo lidt lige meget.

Bonderøve

Vi hilser på og føler os straks bondske og tarvelige. At ankomme til så fint et sted i beskidt og ildelugtende tøj i en latterlig Kia, overbegjort med mudder og støv, med uredt hår og uden makeup. Hvor ydmygende. De lader sig ikke mærke med noget, og snart efter går vi til bords. Le chef har tilberedt en treretters menu med de bedste råvarer, der kan opdrives. Han er vild med peber, selv salaten har fået en umanerlig omfattende omgang. Der er bare for meget mad, og det er direkte pinsomt med ham vimsende rundt og præsentere og anrette maden. Vi er de eneste gæster på denne ranch i øjeblikket.

Travis forklarer om herlighederne, der dog ikke er hans. Der er tale om 4.000 acres, fordelt på fire hegn, alle high fence. Fokus er lagt på afrikanske dyr, hvilket betyder, at de har flere slags oryx, kudu, sabelantilope, zebra og så videre. Og naturligvis alle andre former for exotics, nilgai, aoudad, mouflon, kronhjort, dådyr, bison, vandbøfler, black buck. For at nævne nogle få. Han fører sig virkelig frem og kan nævne, at det mest er meget rige og især

En del kastestænger vidner om, at det er et godt whitetail-område.

”

Vi hilser på og føler os straks bondske og tarvelige.

En kold øl på terrassen, mens vi holder øje med vildtet på den afrikanske gamefarm.

Der er ikke kun afrikansk vildt på farmen. Her en monteret kronhjort i et sølehul.

Blue Wildebeest fra Texas.

To slags oryx på ejendommen.

meget berømte personer, der kommer her for at jage trofæer. Men naturligvis har de også en del repræsentationsjagter, hvor betydningsfulde kunder kommer for at skyde om dagen og feste om natten. Men så er det naturligvis piger inde fra byen, der passer baren. Det er helt igennem et afskyeligt projekt, han har gang i. Vi udstår den veltilrettelagte middag, uden at han overhovedet nærmer sig det emne, hans hoved er fyldt med. Nemlig om jeg vil skyde noget. Jeg er ret sikker på, at han fornemmer, at det vil være et meget dårligt spørgsmål for ham at stille. Noget senere sidder vi i Brandons store truck, der er indrettet til nattejagt. Jeg har dem dog mistænkt for, at det også er denne rig, der anvendes til kuderne.

Sandheden kommer altid frem

Brandon er langt mere nede på jorden, og løbende går det op for os, at der er mere bedrag end skind i denne historie. Travis bor i et almindeligt lille hus, men har haft succes med »The African Gamefarm« de sidste par år. Især ved hjælp af intensiv markedsføring på nettet. Det har givet dem en økonomisk opblomstring, som Travis ikke har været sen til at bryste sig af. Deres truck er købt brugt for nylig, men det er den bedste bil, de nogen sinde har haft. Vi ser aldrig Travis mere. Han kører hjem, vel vidende at denne fattige dansker ikke ønsker at skyde sig en afrikansk trofæsamling ved denne lejlighed. Og endnu mindre at betale ekstra for fri bar og ludere.

Mobil skydeplatform, især beregnet til jagt på predators i tæt buskads om natten.

”

Det virker noget kunstigt og formelt, men man skal huske på, at han normalt har med halvfulde amatørjægere at gøre.

Det er bælgmørkt, da vi kører af sted i den hvide truck. Nu er det så, at min drøm skal realiseres. Brandon er dog ikke så optimistisk. Det blæser lidt for meget, og der er andre problemer. I morgen nat vil det være bedre. Og allerede bedst dagen efter igen, hvis vi kunne blive en dag ekstra. Hver nat koster mig et ret stort firecifret tal, og nu er han i gang med at hale i land. Han mener yderligere, at det bedste sted at skyde en bobcat er på selve ranchen, der har ikke været jaget om natten i lang tid. Vi kører

ud til det første sted, og han parkerer trucken. Det er noget mere omstændeligt end hos andre rovdyr-outfittere, jeg har mødt, og tager urimelig lang tid. Først stiller han højtaleren hen foran bilen. Den er trådløst forbundet til hans lydanlæg. Så kommer han hen til stigen med riflen, som han rækker op til mig. Så kravler han op, gør lydanlægget klar og rækker mig de tre patroner, han opbevarer i lommen. Når jeg har ladet op, begynder han så endelig at kalde. Det samme sker i modsat rækkefølge, når vi skal videre. Ikke engang de tre patroner må jeg beholde til næste gang. Det virker noget kunstigt og formelt, men man skal huske på, at han normalt har med halvfulde amatørjægere at gøre. Der tages ingen chancer.

Davy Crockett blander sig

Vi er ude i rigtig mange timer, men den eneste skudsituation er på en vaskebjørn, ud over at vi ser mængder af eksotiske dyr i lygternes skær. Vi får øje på den i et busket træ. Jeg bemægtiger mig den lille kaliber .17 riffel, og sammen bevæger vi os derhen. Den sidder og gemmer sig bag stammen, men da den flytter sig lidt, kan jeg få et skud ind på den. Den ryger ned af træet, men er ikke helt død, desværre. Den får et skud mere, og det viser sig at være en gammel hun med et blindt øje. Som sagt kører vi rundt i lang tid, men der viser sig ingen bobcats. Da jeg undrer mig over, at vi ikke har hørt nogen coyoter hyle, gør han mig opmærksom på, at der overhovedet ikke er coyoter i dette område. Hvis det er dem, jeg vil skyde, skal vi køre meget længere mod vest. Det stod der altså ikke noget om på hjemmesiden, der lovede rigelige mængder af begge slags rovdyr. Selv i min grænseløse naivitet er det begyndt at gå op for mig, at jeg ganske simpelt er blevet taget grundigt ved næsen af en nyrig forretningsmand og nu bidrager til hans vellevned og tiltagende højtrøvet.

Den skuffede chef

Ved afslutningen af vores treretters morgenmad må vi meddele le chef, at vi desværre ikke kan nyde hans frokost, idet vi tager til byen. Han har allerede lavet menu-

Endelig en grå hanræv, der kan bruges til en udstopning.

En mørk vaskebjørn med en fin pels.

kortet og indiskret placeret det ved baren. Om eftermiddagen nyder vi en øl på terrassen, mens vi skuer ud over den afrikanske savanne. Derovre går en lille flok zebraer og blander sig med nogle argentinske får og geder. Der er ingen hundyr at se, alle er handyr med store trofæer. Jeg spørger Brandon, om de har en god barasinga-hjort. »Nej, desværre,« siger han og fortsætter: »Men det kan vi skaffe.« Jeg har ingen grund til at tvivle. Kunne han dog bare skaffe en bobcat.

Brandon hugger en burger i sig ovre i køkkenet. Han gider ikke kokkens opstyltede mad. Vi andre kæmper os igennem og anmoder kokken om at have morgenmad klar til os ved 6.30-tiden næste morgen. Kaffe, brød og lidt ost. That's it. Og så af sted på jagt igen. Vi skal køre en times tid denne aften. Til gengæld er den næsten sikker. Det er et stort område, og der har ikke været jaget i årevis. Her er heller ingen coyoter, men kattene skulle stå i kø. Det er fantastisk vejr, lunt, skyfrit og helt stille. Allerede første gang, vi stiller op, kommer to ræve ind fra højre side. De er sky og forsvinder dog igen, for senere at dukke op ovre til venstre. De kommer aldrig tættere på end 100 meter. Den ene stiller sig op med fronten til, og jeg tager chancen. Det er en hanræv, men da jeg har ramt lidt for langt til venstre, mangler der en hel del pels. Den kan ikke udstoppes, men det var en rigtig spændende situation.

Så kan der udstoppes

Senere får jeg endnu en chance til en stor hanræv. Han kommer ind bagfra og stiller sig op med brystet til, ikke mere end 20 meter fra bilen. »Shoot, shoot,« siger Brandon flere gange. Jeg venter, indtil han står stille med brystet blottet. Fra min høje position betyder det, at kuglen vil gå ud i underkanten af brystkassen og dermed ikke forårsage ødelæggelser af betydning. Operationen lykkes, og han bevæger sig aldrig mere. Det er en stor ræv og et meget smukt eksemplar. Og så er det også slut med de ræve.

Vi jager endnu nogle timer uden held. Der kommer flere ræve, men det er lige meget nu. Klokkeren 23 mener Brandon, at der vil være bedre chancer senere på natten. Vi sover derfor et par timer i bilen, og jeg vågner ved, at antennen larmer. Det er blæst op, og vinden er lammende kold. Det var ikke helt meningen, og Brandon er meget overrasket. Vi jager de næste fem timer uden at se noget som helst. Det vil bare ikke lykkes. Kort før klokken seks om morgenen vender vi hjem til et bad, pakning, lidt morgenmad og så direkte af sted til lufthavnen. ★

*Forventningens glæde er definitivt den største
– og nogle gange den eneste ...*

En franskmand i Amerika

AF PHILIPPE JAEGER

For en europæer kan jagt i USA ofte virke en smule anderledes i forhold til de ældgamle jagtlige traditioner, vi har i Europa. Men faktisk besidder den amerikanske jagt også mange helt unikke og historiske traditioner, som gør, at oplevelsen næsten kan føles som er tur i en tidsmaskine. Ikke mindst denne pågældende tur til skovene i South Georgia.

VI FORLOD KNOXVILLE, TENNESSEE, i slutningen af januar, hvor termometeret netop var kommet ned i minus. Det var svært at forstille sig, at bare to timer efter, ved hjælp af et privat jefly, ville vi være i South Georgia, hvor temperaturen lå på behagelige 20 graders varme.

Solen bagte ned fra himlen og følte varmere, end den egentlig var, da vi trådte ud på landingsbanens varme asfalt, stadig iført vintertøjet, som forholdene i Knoxville havde påkrævet.

Vi var ankommet i byen Thomasville og kørte direkte videre til reviret Sinkola, hvilket var en subtropisk naturperle

på omkring 1.000 hektar. Her mødte vi ejeren Gates Kirkham, der som femte generation forsøgte at bevare Sinkola helt, som det var, da hans forfædre ankom for over 100 år siden. Det var Chris Morgan, direktør for hundeudstørsfirmaet SportDOG, som havde inviteret på jagten, og sammen med sin produktchef, Darrel Douglas, var han vært på den forestående jagt. Der var ingen tvivl om, at Chris og Darrel var meget passionerede jægere, og de lejede jagt i Sinkola halvdelen af året. Ikke fordi de afholdt specielt mange jagter, men fordi de ønskede at bidrage til bevarelsen af det unikke naturområde og ikke mindst den lokale

”

Vi havde krydset Atlanten for at jage en lille fugl, men tro mig! Det var hele turen værd.

specialitet Northern Bobwhite-vagtel. For de lokale fuglejægere har netop denne vagtel noget nær den samme næsten mytiske status, som sneppen har det i Europa. Af samme grund støttede SportDOG også flere forskellige bevarelsesprogrammer for Bobwhite-vagtlen, eller rettere deres habitat, som ikke umiddelbart havde noget med jagt at gøre. Vi havde krydset Atlanten for at jage en lille fugl, men tro mig! Det var hele turen værd.

Efter at vi havde tjekket ind i den elegante jagt-lodge, som med sin kolonistil passede perfekt ind i omgivelserne og sendte én tilbage til dengang, Gates Kirkhams forfædre slog sig ned på egnen, kørte vi ud i reviret og ned til »jagthyttten«. Jagthyttten lå perfekte placeret ved bredden af en sø, omgivet af tropiske fyrretræer, og fra skorstenen kom en duft, som vidnede om, at frokosten var ved at være klar. »Welcome to Sinkola plantation!« bekendtgjorde Gates og bad alle at tage plads ved bordet og gribe til fadet. Frokosten gav god mulighed for at gennemgå de kommende dages indhold. Der var igen tvivl om, at vores bagdel ville blive udfordret til det yderste, for de kommende to dage ville primært blive på hesteryg, på klassisk amerikansk manér.

Skytten Neal

Tidligt næste morgen kunne jagten begynde. Vi blev introduceret til Sinkolas skytte Neal og hans assistent, William, samt David. Sidstnævnte havde den tvivlsomme fornøjelse at stå for den muldyrtrukne bagagevogn, som sørgede for transporten af det vigtigste element på jagten, nemlig 12 transportbokse indeholdende hver deres veltrænede og forventningsfulde engelske pointer. Dog var der én hund over dem alle. Hundenes åbenlyse konge med det beskedne navn Elvis var en selvbevidst cockerspaniel, som ikke

Hestevognen med hundene blev styret med sikker hånd af skyttens assistent, David. På ladet ses desuden Chris og Darrel.

David og hunden Elvis.

nedværdigede sig selv til at tage del i pointerne primitive begejstring, men i stedet havde lagt sig til rette i dages første solstråler og tydeligvis var i gang med en grundig mental forberedelse, som for det utrænede øje kunne forveksles med dyb søvn.

Skytten Neal var som sin hund Elvis en tilbagelænet mand, omgivet af den ro og balance, som naturligt udvikles omkring en person, som virkelig ved, hvad han/hun gør i sit virke. Over 40 års erfaring som skytte på Sinkola gjorde, at Neal kendte til hver eneste lille detalje ved jagen og området, og alle vi tilrejsende jægere lyttede ydmygt til, da han under parole delte rundhåndet ud af sine erfaringer.

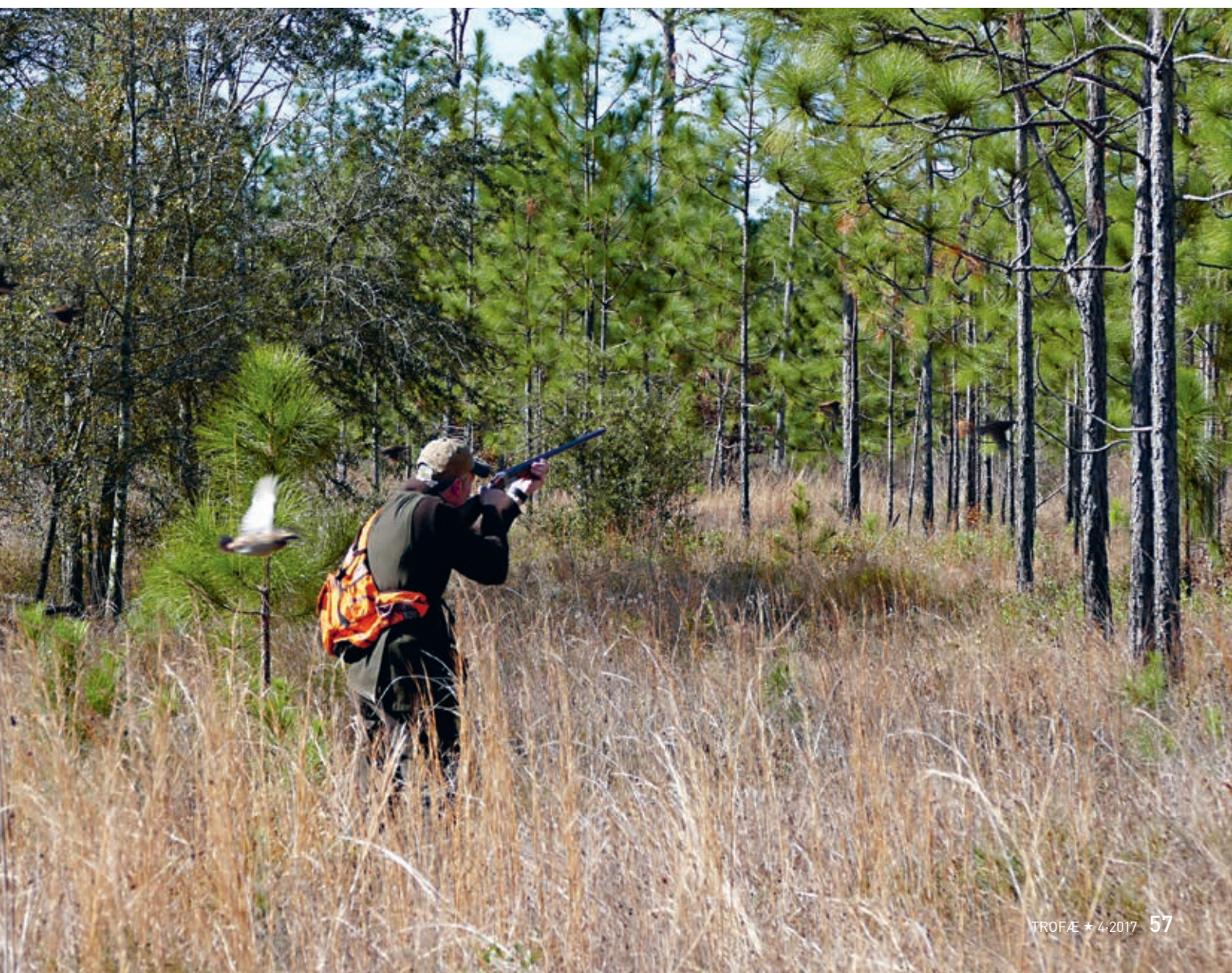
Jagten ville foregå på en måde, ingen af os havde prøvet før. Vi var seks skytter, og til hest skulle vi følge Neal og William, mens pointerne arbejdede foran dem. Når en pointer tog en stand, ville Neal og William signalere til

★ NORTHERN BOBWHITE QUAIL (COLINUS VIRGINIANUS)

Udbredelsen løber over den sydøstlige fjerdedel af USA og videre ned mod Caribien, med et bælte ind over det nordligste Mexico. Den er én ud af de i alt 21 underarter, der findes af vagtel. Bobwhite er relativt stor af en vagtel at være, men dog alligevel blandt de mindre hønsfugle. Højden ligger omkring 25 cm og vingefanget på omkring 35 cm.

skytterne ved at løfte deres caps i vejret, hvorefter de to forreste skytter red frem til dem, fik korte instruktioner af Neal og kunne derefter stige af hestene og flankere hunden frem mod hunden, indtil de fugle, den havde stand på, lettede, og der kunne afgives skud. Hvis alt gik vel, og én eller flere af fuglene faldt til jorden, var det Elvis' tur til at stråle og apportere de skudte fugle. Pointerne havde kun til

At jage for stående hund handler om fuld kontrol frem til det øjeblik, fuglene rejses. Fra det sekund bliver det hele ret kaotisk.

opgave at tage sig af førskudsarbejdet med at finde og stille fuglene og ville hurtigst muligt være videre i deres søgen efter nye fugle, når skydningen var overstået. Når fuglene var apporateret, kunne skytterne igen stige til hest og den lille caravene forsætte efter de arbejdende hunde, mens Elvis genfandt sin solbeskinnede trone på ladet af muldyrvognen.

Jagt begyndt

Efter at have gennemgået sikkerhed og andre formaliteter var det tid til at finde samme med en teammakker, så man red parvis, og så var det ellers bare at stikke haglbøs-

sen i hylsteret på hestens flanke og så komme derudad. Vi var tydeligvis langt fra de klassiske og stilfulde europæiske fasanjagter, og vi kunne alle godt se det lidt komiske i kontrasten, som vi sad der på hesteryggene, forklædt som cowboys. Neal var dog helt tydelig på hjemmebane, og med et stort grin, som fyldte hele hans ansigt, slap han de to første pointere og fulgte dem tilfreds med øjnene, før han sprang i sadlen og satte vores følge i bevægelse, mens han og William fulgte hundenes fremfærd på henholdsvis gps'en og i håndkikkert. Hestene var rolige og havde prøvet det hele før, så de faldt naturligt ind på linje efter Neal. Det var let at glemme, at man var på jagt. Den skønne na-

At jage til hest oplever man ikke mange steder i Europa, men i USA er der stadig en stolt tradition for det.

tur, berusende dufte fra blomster og urter og den tropiske, fjedrende jord nærmest opslugte lyden af hovslag og gjorde vores fremfærd næsten lydløs, kun afbrudt af enkelte, utålmodige hyl fra de hunde, som stadig var i transportboksene på vognen bag os. Langsomt skiftede naturen omkring os karakter, og snart befandt vi os i et område med store, omsluttende spøgelsesagtige træer, som gav en næsten uhyggelig stemning. Pludseligt holdt Neal og William deres heste an og løftede simultant deres caps i vejret som tegn på, at første skytte-team kunne ride frem til dem. Det var intet tilfælde, at det første team var arrangørerne Chris og Darrel. De havde prøvet det hele utallige gange før og kunne demonstrere, hvordan man gjorde. Begge pointerne stod nu som mejslet i sten med udstrakte haler og løftede forben og markerede fuglene. Fremragende hundearbejde! Vi sad på vores heste og observerede i spænding hele forløbet gennem vores kikkerter, og vi så, hvordan Chris og Darrel gik frem mod hundene, mens Neal gik midt mellem dem og styrede tempo og kontakten til hundene. Vel inde på sikker afstand begyndte Neal at ryste buskene omkring sig, og op kom en håndfuld brune lyn som skudt ud af lyngen. Vagtler! Fem hur-

”

Begge pointerne stod nu som mejslet i sten med udstrakte haler og løftede forben og markerede fuglene.

tige skud blev affyret mod de små og lynhurtige fugle, og en enkelt gik ned i krattet i en sky af dun og fjer. Neal var allerede på vej tilbage til vognen, hvor han kaldte Elvis til sig. Den brune cockerspaniel løb frem til sin ejer og blev øjeblikkeligt sendt videre på apporten. Der gik ikke længe, før den kom ud af krattet med fuglen i munden. Der var nu gået over 20 minutter, siden pointerne havde taget stand, og selv om der både var gået fugle på vingerne, var blevet skudt, og kongen Elvis havde været på apport, havde ingen af hundene bevæget så meget som et øjenbryn og stod stadig i stand som hugget ud i sten. Først da de fik ordre til det af Neal, brød de deres stand og løb begejstrede frem og tilbage mellem Neal, Chris og Darrel, mens de modtog ros i rå mængder. De to hunde blev vandet af, og jagten kunne forsætte, nu med to »friske« pointerne.

Hele jagten forløb som et præcist urværk. Intet var overladt til tilfældighederne, og intet skete uventet. Alt dette var Neal og Williams store fortjeneste. Efter en frokost i det fri, meget passende bestående af vagtler grillet over åben ild, var det igen tid til at sadle op og forsætte jagten til sidst på eftermiddagen. Dette var bestemt ikke en jagt,

Franskmanden Philippe
med sine amerikanske vagtler

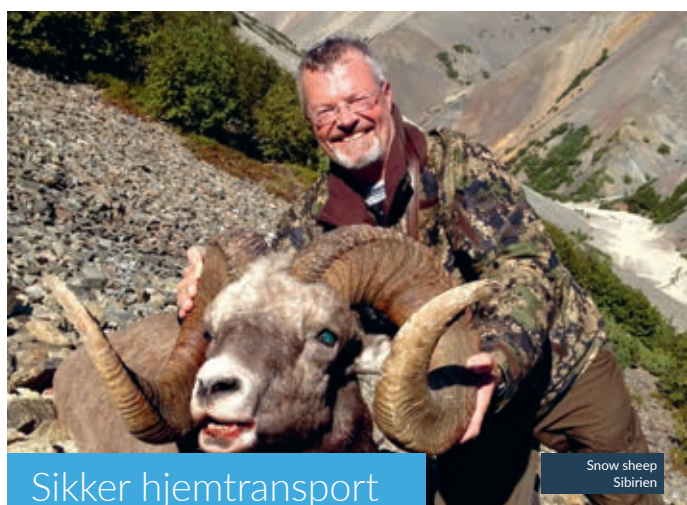
hvor man skulle forvente store antal fugle på paraderne. Hvad der gør denne jagtform i særklasse, er naturoplevelsen og det helt igennem fantastiske hundearbejde.

Ønsket om at bevare, ej skabe

Hen under aften var vi tilbage ved jagthytten, hvor Gates ventede på os med aftensmaden klar og en gennemgang af dagens forløb. Under middagen fortalte han om sin drift og målsætning for Sinkola. Det var ingen hemmelighed, at der ikke ligefrem vrimlede med fugle, men det var absolut en del af stedets kvalitet. En nem og helt sikkert mere profitabel tilgang havde været at udsætte masser af fasaner og stenhøns og så arrangere flere drevne jagter med mange deltagere og store parader, men det var ikke den vej, Gates ønskede at gå. Måske var det vægten på skuldrene fra de fire foregående generationer, som formåede at bevare området helt, som de fandt det, som var motivationen. Måske var det bare Gates' karakter. Han ønskede at bevare den uberørte natur og jage de vilde og naturligt forekommende bestande af Northern Bobwhite-

vagtel. Ikke noget med importerede og udsatte fugle. Hans vildtforvaltning var simpel og baseret på logisk tankegang. Her skulle ikke skabes et kunstigt paradis for fuglene. Den naturligt forekommende natur i Sinkola var et paradis for fuglene, og ved blot at bevare det ville der også være fugle, så længe man holdt et begrænset og ansvarsbevidst årligt afskydningsantal. Dette var jagt i sin aller mest bæredygtige form.

Da vi næste dag kunne gøre status over vores to dages jagt på Sinkola, kom vi frem til, at vi samlet set havde nedlagt 28 vagtler, hvilket lå lige lidt under revirets gennemsnit. Hertil skal det siges, at det med undtagelse af Chris og Darrel var første gang, skytterne prøvede kræfter med denne helt unikke jagtform, og en hel del chancer blev forspildt. Således havde vi over 40 situationer, hvor hundene fandt og stillede fuglene, men hvor vi skytter ikke formåede at udnytte situationen optimalt. Men når det lykkedes, og en eller flere fugle gik til jorden, ja så var Elvis altid på pletten og hentede problemfrit hver eneste fugl! ★

Snow sheep
Sibirien

Sikker hjemtransport af dine jagttrofæer...

At fragte et trofæ kræver, at rigtig mange ting går op i en højere enhed. Det primære fokus er at få dit trofæ hjem gnidningsfrit og uden én eneste skræmme. Med mere end 25 års erfaring og et globalt netværk, er NTG Trophy din garanti for professionel service.

Læs mere på www.ntgtrophy.com

NTG Trophy er en del af Nordic Transport Group A/S sammen med over 30 andre danske og europæiske transportselskaber - og der kommer hele tiden nye til.

Kontakt Bob eller Henrik og få den bedste start på din næste rejse

Bob Karlsen
Tlf: 7634 0916
bka@ntgglobal.com

Henrik Prebensen
Tlf: 7634 0917
hpr@ntgglobal.com

TROFÆMONTERING SYDAFRIKA

TILBUD

TROFÆPAKKE A

Trofæer: Blesbuck, Impala, Warthog, Bushbuck, Bushpig, Baboon
Trofætilbud: 3 Shouldermount - kr. 7.695,-
Trofætilbud: 3 Skullmount / Flatskin - kr. 3.495,-

TROFÆPAKKE B

Trofæer: Duiker, Steinbuck, Klipspringer, Vaal Rhebuck, Zebra flatskin, Suni, Grysbuck, Oribi, Springbuck
Trofætilbud: 3 Shouldermount - kr. 5.995,-
Trofætilbud: 3 Skullmount + flatskin - kr. 3.295,-

TROFÆPAKKE C

Trofæer: Kudu, Sable, Blue Wildebeest, Black Wildebeest, Gemsbok, Nyala, Waterbuck, Zebra, Tsessebe, Roan, Hartebeest
Trofætilbud: 3 Shouldermount - kr. 11.495,-
Trofætilbud: 3 Skullmount + flatskin - kr. 5.995,-

HJEMTRANSPORT AF TROFÆER TIL FASTE AFTALTE PRISER

- Ring eller send os en mail - vi laver et samlet tilbud
- På alle andre trofæer ydes **5% RABAT PÅ PRISLISTEN**
- Gns. leveringstid: 10 måneder med fly / 12 måneder med skib

Der kan i nogle tilfælde komme et tillæg på intern transport i Sydafrika (oplyses ved tilbuddet).

3T Trofæer

www.trophies.dk
+45 70 230 320
3t@trophies.dk

**HOLMELUND
GLOBAL**

BRUNBJØRN PÅ KAMCHATKA I EFTERÅRET

14/9 dages jagt på brunbjørn inklusive visum, Cites, russisk våbentilladelse, flybillet samt trofæ-afgift for en brunbjørn. I alt kr. 82.500

DALL SHEEP I ALASKA

14/12 dages backpack-jagt på Dall-Sheep nær Denali National Park. Følg op på vores succes i august 2016. Pris eksklusiv tag, licenser og flybillet. I alt kr. 115.000

MOOSE I DET NORDLIGE BRITISH COLUMBIA

14/10 dages jagt på hesteryg, kan kombineres med sneged, sortbjørn, caribou og ulv. Reviret er enormt
Pris inklusive tag, licenser, float plane samt flybillet. I alt kr. 115.000

ELK, MULE DEER ELLER WHITE TAIL I MONTANA, USA

9/7 dages jagt på Elk i oktober / november. Deadline for Elk-combo licens i marts. Oplev de smukke Marshall Wilderness-bjerge med mulighed for Elk, Mule deer eller Whitetail. Pris inklusive hunting license, combo tag, flybillet/retur. I alt kr. 62.000

MID ASIAN IBEX I KIRGISTAN

9/6 dages jagtrejse til Naryn/Osh-regionen tæt ved den Kinesiske grænse, hvor du stadig kan nedlægge store Ibex Inklusive er 6 dages jagt på hesteryg, forplejning samt trofæafgift for 1 Bull-Ibex, transfer fra Bishkek/retur samt flybillet. I alt kr. 45.000

MARAL OG MID ASIAN IBEX I KAZAKHSTAN

14/12 dages jagtrejse - inklusive er 4 - 5 dages jagt på Mid Asian Ibex og Sibirisk Råbuk samt 7 - 8 dages jagt på Maralhjort i eksklusiv National Park kazakhstansk våbentilladelse, trofæafgift for en Maralhjort usanset størrelse samt en Mid Asian Ibex usanset størrelse. I alt kr. 79.500

YAKUTIA SNOW SHEEP

14/7 dages jagtrejse ved 4 jægere i det vildeste Sibirien, hvor du kan nedlægge et smukt snefår, men også moose, brunbjørn og caribou. Inklusive snefår, transfer, flybilletter samt visum. I alt kr. 110.000

SIBIRISK RÅBUK I KURGAN

7/5 dages jagtrejse på sibirisk råbuk inklusive 2 sibiriske råbukke op til 900 gram, visum samt flybilletter. I alt kr. 39.500

**HOLMELUND
AFRICA**

ZIMBABWE - BØFFEL

På et af de bedste bøffelrevirer i Zimbabwe mellem Krüger National Park og Gona Re Zhou nedlægges pt. de største bøfler
9/7 dages jagt 1 x 1 inklusive fly og bøffel. I alt kr. 105.000

ZIMBABWE - ELEFANT-TYR

På reviret hvor der i 2015 blev nedlagt en rekord -elefant på 122 pund kan du jage elefant.
12/10 dages jagt inklusive fly og elefanttyr med stødtænder op til 49 pund. I alt kr. 225.000

ZIMBABWE - LEOPARD OG KROKODILLE

I Zambesi Valley kan du på samme jagt nedlægge leopard og krokodille i den ægte bush på et revir større end 1 mill. acres
12/10 dages jagt inklusive fly, leopard og krokodille. I alt kr. 150.000

ZIMBABWE - SABEL

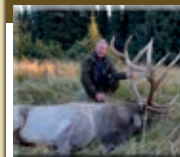
I det centrale Zimbabwe på legendarisk jagtferm kan du under særdeles komfortable forhold jage plains game samt sabel på free range
10/8 dages jagt en bull-sable samt flybillet. I alt kr. 58.000

I NAMIBIA - PLAINS GAME

Tæt ved Windhoek i meget gæstfrie og komfortable omgivelser, kan vi tilbyde jagt på plains game på et enormt revir som tillige er meget i kuperet.
9/7 dages ophold og jagt 2 x 1. I alt kr. 9.975

**HOLMELUND
JAGTREJSER**

Jagtrejser udover det sædvanlige

**HOLMELUND
FAMILIE**

BEZOAR IBEX I TYRKIET

7/5 dages jagtrejse til Artvin-regionen i det nordlige Tyrkiet tæt ved den Georgiske grænse. I alt kr. 58.000

BECEITES IBEX I SPANIEN

3 dages jagtrejse ved National Park Muela de Cortes tæt ved Valencia. Op til bronze-trofæ inklusive, våben tilladelse. I alt kr. 18.500

CHINESE WATER DEER & MUNTJAC I ENGLAND

I Norfolk på 12.000 ha. kan du jage begge de små kinesere. 4/3 dages jagt som kan suppleres med kron og vildt. I alt kr. 7.500

ZIMBABWE - PLAINS GAME

På et vildtrigt revir, der aldrig har set et hegn og med naturlig plains game. Reviret ejes af hvide farmer og den gæstfrie indlogering er ideel for familier.
9/7 dages jagt og ophold. I alt kr. 14.000.

ARGENTINA - BLACK BUCK

På den ægte pampas. en kvægfarm 36.000 ha. ægte gauchoer til hest og masser af vildt - stor vildt og fuglevildt. 5 overnatninger inklusive en blackbuck samt flybillet. I alt kr. 32.000

SKOTLAND - KRONHJORT

Ophold er særdeles komfortabelt i en æstetisk indrettet Lodge. Kronhjortene er store efter skotske forhold. en mellem ting mellem highland og woodland-hjorte 4 dages ophold inklusive 2 dages jagt samt 2 kronhjorte. I alt 17.000

TYRKIET - VILDSVIN

Ophold i superlækker lejlighed i 7 dage helt ud til Middelhavet med skøn udsigt - 100 meter til badestrand - samt 3 dages pürsch på vildsvin i Taurus-bjergene bag Alanya. 7/3 dages jagt I alt kr. 9.500

SYDAFRIKA - PLAINSGAME - TIGER FISH

I Limpopo kan vi tilbyde super luksuriøs og komfortabel ophold suppleret med en masse aktiviteter for ledsagere
8/6 dages ophold samt jagt 2 x 1. I alt 13.500

NEW ZEALAND - THAR OG GEMSE

6/5 dages jagtrejse med super guide, inklusive transfer, helikopter transfer, en Gemse og en Bull-Thar. I alt kr. 35.000

Svensk fuglejagt!

AF JACOB KAMMAN

JEG HAVDE IKKE SET TORSTEN i ca. 10 år! Vi havde talt i telefon og skrevet e-mails om alt muligt igennem årene, men i virkeligheden havde vi vist talt mest om at tage på en jagttur til det nordlige Sverige! Rypejagt højt oppe i fjeldene, stod begge højt på vores ønskeliste, og da Torsten havde en veninde, som ejede et sommerhus i Funesdalen, så besluttede vi os hurtigt for at prøve lykken ...

En dag i september hentede jeg Torsten og hans to kort-hårede hønsehunde. Min springerspaniel og ruhårede hønsehund blev introduceret til Torstens to hanhunde, og mens de fire løb hele Torstens have igennem, fik han og jeg lige samlet lidt op på de forgangne 10 år! Vi åbnede bagagerummet og kommanderede alle fire hunde ind, og med bilen læsset med proviant, hunde og haglgeværer begav vi os ud på den ca. 12 timer lange køretur ... Hundene faldt hurtigt i søvn i en stor bunke, men ca. hver anden time stak en enkelt hund lige sit hoved op for at se, hvor langt vi var nået! Efter megen snak, mange kopper kaffe og et par stop for at lufte hundene ankom vi til det skønne skisportsområde. Vi ankom tidligt om morgenen, så efter en hurtig udpakning og et par timers søvn skulle vi på fjeldet!

Dagene gik hurtigt i den lille hytte, men hver morgen startede med, at vi kørte ned i den lille landsby, hvor der var gratis wi-fi ved den lokale skiskole. Her købte vi dagens jagtkort og kunne vælge mellem mange forskellige store områder. Nogle var decideret fjeld, andre var lavlandede skovområder. Vi startede oppe i fjeldene, for det var jo egentlig ryper, vi var efter! Mange kilometer blev af-søgt, men vi fandt ikke mange fugle! Faktisk var det kun den første dag, vi havde kontakt med de smukke hurtig-flyvere ... Torsten og jeg havde talt meget om alle de gode råd, vi havde fået fra rutinerede rypejægere, og de to vigtigste var: Stol altid på hundene, og når fuglene rejser, så vær klar til, at de kan rejse i forskellige grupper og ofte med lang tid imellem! Gode råd fra rutinerede hundefolk, og alligevel skulle det vise sig, at vi to novicer ikke overholdt et eneste af dem ...

Den allerførste dag gik vi højt i terrænet, og da vi begge var absolut nybegyndere, havde vi ikke nogen plan andet end at forsøge at få hundene i så god vind som muligt.

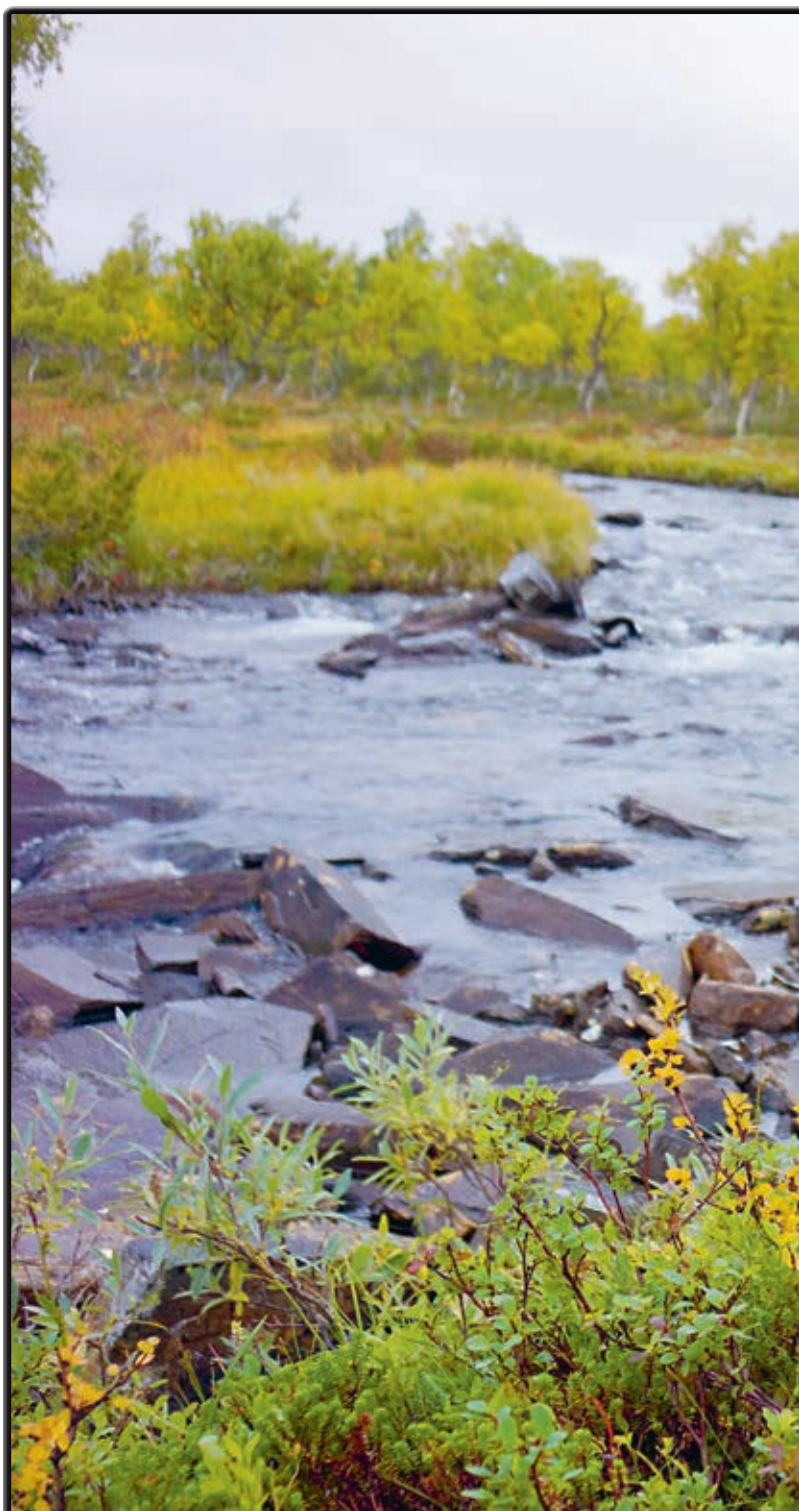
Det nøgne landskab åbenbarede sig, og vi tog lige et øjeblik til at fordøje den imponerende udsigt! Selv om det var blæsende og overskyet, kunne vi kigge ud over kilometer efter kilometer med smuk efterårsfarvet skov og fjeld. Jeg havde aldrig været så højt mod nord, og ligegyldig hvor jeg kiggede hen, så var det ubeskriveligt smukt og helt nyt for mig!

Efter en times tid, hvor vi ikke havde set andet end et par rensdyr, var vi kommet til en lille slugt. Torsten gik på min højre side, lidt oppe ad fjeldet, og jeg gik i lavningen, hvor lyngen og blåbærrene var næsten i knæhøjde.

”

Hvis der er én rype, er der helt sikkert flere!

Alle fire hunde var i frit søg, og min unge ruhår, Maddie, løb lidt på må og få, helt tydeligt ikke helt med på, hvad vi ledte efter! Min springerspaniel, Mille, løb i et kort og ihærdigt søg, helt sikker på, at der da måtte gemme sig en fugl et eller andet sted!

Jeg nåede lige at se Milles hale logre lidt hurtigere, ligesom hun gør ved sneppefært, og så eksploderede der en rype op lige foran hende! Jeg nåede egentlig ikke at registrere, at det faktisk var en rype, jeg havde jo aldrig set en før! Jeg så blot den hvidspraglede krop og de hidsige vingeslag og konkluderede, at det MÅTTE være en rype! Skuddet sendte den smukke fugl til jorden, og Mille fornemmede min lidt chokerede og overraskede reaktion og nappede muligheden for at knaldapportere fuglen i hurtig og sikker stil! Glæden var stor, og Torsten og jeg råbte

En stor del af den jagtlige oplevelse er naturen og det at opholde sig i den.

i munden på hinanden, mens han nærmest løb ned mod mig! Mens jeg fik hundene på plads og var i gang med at finde kameraet frem, huskede vi hinanden på det, som alle de garvede rypejægere havde fortalt os: Hvis der er én rype, er der helt sikkert flere! De kan sagtens finde på at sende én fugl på vingerne, for at resten af familieflokken så bliver liggende og trykker!

Vi havde talt om dette flere gange, vi mindede hinanden om det, og alligevel så knækkede vi bøsserne for at få taget billeder af min, den første rype ... Det resulterede da også i, at efter at Torsten havde taget et par billeder, så lettede resten af flokken på ca. 20 ryper! Torsten skød forbi, men en enkelt rype brød ud imod venstre, og jeg lukkede bøssen og fik skudt et skud efter den, siddende på knæ, med den første rype i skødet og hundene pænt sat af til fotosessionen! Jeg ramte den lidt yderligt, og den tumlede til jorden, men kom baskende på vingerne igen! Torstens unge og særdeles hurtige hund Dexter nappede fuglen, og så blev foto-seancen udvidet med endnu en rype!

Vi faldt lidt til ro, og hundene fik lov til at søge området grundigt efter, det kunne jo være, at der var

flere fugle. Det var der nu ikke, men Torsten havde set, at ryperne var fløjet et par hundrede meter og havde smidt sig i kanten af en stor, aflang sø, lige i kanten af lidt birkebevoksning op ad fjeldet. Vi lavede en hurtig plan om at gå den anden vej rundt om søen for at komme til ryperne i god vind. Dette førte os igennem noget skovlignende bevoksning af krogede birketræer og buske af enebær. Tor-

★ FORBUD MOD JAGTPAS TIL UDENLANDSKE JÆGERE

D.d. går der rygter om, at de svenske myndigheder vil forbyde udenlandske jægere at købe jagtpas på stats-ejede områder, men der findes masser af store, private virksomheder, som lejer dagsjagter ud i enorme skovområder. Find mere på internettet, der er som sagt masser af muligheder for billig og spændende jagt!
Knæk & bræk!

sten gik højt i terrænet, og jeg gik nede i slugten. Efter et par hundrede meter så jeg en stor, flot tjurkok komme sejlene over træerne og forsvinde bag en fjeldtop ca. 100 meter væk! Kort efter fulgte en tjurhøne, og pulsen hamrede i mine ører, mens jeg forsøgte at løbe derhen, da det virkede, som om Torsten drev fuglene ud lige netop dér! Der kom desværre ikke flere, men stemningen var intens, da vi fortsatte i samme slags terræn rundt om søen hen imod dér, hvor ryperne måske gemte sig ... Terrænet var perfekt for Mille, og hun kastede sig igennem buske og højt lyng og gik som en drøm! Maddie virkede stadig lidt urutineret og løb lidt rundt uden rigtig at vide, hvad det hele gik ud på. Vi spredte os mere i terrænet og aftalte at mødes for enden af søen i

nærheden af der, hvor flokken af ryper var landet.

Efter en times tid, uden nogen kontakt med flere fugle, koblede jeg begge hunde og begav mig retur imod mødestedet. Det var hårdt terræn, og begge hunde og jeg selv var tydeligt mærket af det uvanlige kuperede landskab, som oftest var dækket af høj lyng og blåbærbuske! Jeg syntes, at jeg var det rigtige sted, men jeg kunne ikke se Torsten! Jeg kontrollerede min gps og kunne ikke rigtig

Trætte ben og dagens høst.

g få noget til at passe sammen! Jeg var træt og svedig, og jeg ræsonnerede, at jeg var i den helt forkerte dal! Jeg mistede næsten modet, da jeg kiggede op mod fjeldtoppen, som jeg nu skulle begive mig op ad, men der var jo kun én vej frem ... Jeg slap begge hunde, mest af alt som en refleks, og de kastede sig straks frem i et ivrigt søg rundt om mig. Efter blot et par meter stødte Maddie en rype,

Klar til afgang. Patronerne er i bæltet, og bilens placering er markeret i GPS'en.

”

Bare disse få meter fik mig til igen helt at miste orienteringen

som hun prellede efter! Med fløjten i munden fik jeg hende dog stoppet efter et par meter, og lige som dette skete, stødte Mille også en rype! Denne fik jeg skudt i et hurtigt refleksskud, og Mille satte sig pænt og afventede apport-ordren. Jeg ville gerne have Maddie til at apportere denne fugl, så hende fik jeg fløjtet dæk, da hun var på vej retur imod mig! Dæk-appellen var ikke alt for god, og jeg blev nødt til at løbe lidt imod hende for at få

hende til at forstå alvoren ... Bare disse få meter fik mig til igen helt at miste orienteringen, og jeg havde derfor slet ikke styr på, hvor fuglen nu lå henne!

Efter at have søgt med Maddie i ca. 15 minutter måtte jeg få Mille til at hjælpe, og hun strøg lige hen til et helt andet område end der, hvor jeg havde søgt med Maddie! Her samlede hun hurtigt fuglen op, og med fuglen i hånden kunne jeg så lave en lille kontrolleret

apportering med Maddie. Det gik fint! Den hvidspragledede rype er jo smuk i sig selv, men endnu smukkere er den dog, når den er i flaben på ens egen jagthund!

Efter alt dette postyr opdagede jeg, at Torsten faktisk sad ved en klippe blot et par hundrede meter fra mig, og på vej op til ham funderede jeg lidt over, hvor nemt det var at miste både overskuddet og overblikket, når man er træt og i ukendt terræn. Jeg var tæt på at gå

over endnu en fjeldtop, bare fordi jeg ikke stolede på min gps!

De næste to dage jagede vi primært i fjeldet, men vi så aldrig flere ryper! Til gengæld nød vi det smukke landskab, spiste hyggelige frokoster og nød hundenes efterhånden kloge og kontrollerede søg.

Efter at have finkæmmet en masse fjeldsider uden at finde flere ryper besluttede vi os for at bruge de sidste

par dage i lavlandet og de tætte skove for at se, om vi kunne komme til skovfuglenes konge og prins, nemlig tjur og urkok!

Efter at have booket et kæmpe skovområde, hvor vi kunne se, at ingen andre fuglejægere var på jagt, kørte vi af sted. Vi havde fundet en skovvej på kortet, som endte blindt midt inde i »vores« område, og derved kunne vi blot jage rundt om bilen, kilometer efter kilometer. På grusvejen mødte vi dog pludselig en mand, der kom gående imod bilen! Han var efter påklædningen at dømmes helt sikkert jæger, men han havde ingen våben på sig kun et fyldt riffelmagasin i den ene hånd! Han nærmest løb hen mod bilen og spurgte ivrigt, om det var os, som kom med pejleren! Han så hurtigt, at vi blot var to dumme danskere, som var på fuglejagt, og han forklarede, at hans hund var blevet væk! Gps'en kunne ikke se hundens position, så derfor var det åbenbart kun en pejler, som kunne hjælpe ham! Vi spurgte ham, om han var på jagt, for vi mente jo, at der ikke skulle være andre, og jeg blev forvirret over det riffelmagasin, han havde i hånden

... Han bekræftede, at han da var på jagt, faktisk sammen med en hel masse andre jægere! »Hvad jager I,« spurgte jeg, og han svarede prompte og med lidt forundring over det åbenbart lidt dumme spørgsmål: »Bjørn!«

»Hvorhenne,« spurgte jeg, og han pegede blot i en cirkel og svarede: »Over det hele!«

»Okay ...« var mit lidt lamme svar, som jeg fulgte op

med et endnu mere lamt spørgsmål: »Findes der mange bjørne her?«

»Jovist er der mange bjørne,« svarede den utålmodige svensker! Torsten og jeg spurgte nærmest i munden på hinanden, om vi så godt kunne gå efter fugle, og til det svarede han: »Ja, ja. Ingen fare!« Derefter sagde han hurtigt farvel og gik igen ... Torsten og jeg kiggede på hinanden, og vi var vist begge lidt eftertænksomme. Vi skulle om få minutter slippe vores absolut ikke bjørneegnede hunde midt i et kæmpe stort bjørnedrev! Derudover var vores plan at spise frokost midt i skoven med vores primus, og menuen stod på bacon og pølser ... Måske ikke den smarteste plan, når der rendte både bjørnehunde og bjørne rundt i skoven!

Vi overkom dog vores bekymringer, og dagen forløb da også uden kontakt med bjørne eller bortløbne svenske hunde! Vi havde et par gode kontakter til både urfugl og tjur, men det lykkedes kun at komme til en enkelt skudchance. Da Maddie apporerede min allerførste urkok, var mit hjerte næsten ved at briste af stolthed!

En fantastisk tur til det høje nord var slut, og selv om resultatet på tre ryper og en enkelt urkok måske var beske-

dent, især når man tænker på, at det indebar en 12 timers køretur hver vej, så er det til dato en af mine bedste jagt-rejser!

Torsten og jeg forbereder allerede næste gang, vi igen skal give os i lag med hurtigflyvende ryper, buldrende skovfugle og svenske bjørne ...

★

Hønsehunden Maddy med sin tjur.

Området husede også gode elge, hvilket disse kastestænger beviser.

SCI Nordisk Safari Club Chapter vandt prisen »International Chapter of the Year«

Safari Club International sin 45 convention blei offisielt åpnet av president Larry Higgins den 01.02 i år. Utstillings hallene var som på, sedvanlig amerikansk vis enorme. Det samme var de tusenvis av montasjer og utstillings boder. Vi som var til stede var enige om at dette utvilsomt må være verdens største godte butikk for jegere, fiskere og friluftsentusiaster.

Det var noe i overkant av 10 chapter medlemmer som hadde funnet veien til årets convention i Las Vegas, og jeg fikk det inntrykk av at alle var meget godt fornøyd med dagene de tilbragte der borte.

Vi i chapter bestyrelsen, for uten timene vi brukte i utstillingshallene, var fult opptatt med seminarer, oppmåler kurs og møter. Hundrevis av interessante seminarer og foredrag var åpne for alle SCI medlemmer, og mange av dem var riktig, riktig lærerike og informative. Anbefales! Vennskapsbånd med medlemmer fra hele verden blei knyttet, og vi lærte SCI organisasjonen og kjenne ennå bedre.

Allerede tirsdag kveld, dagen før åpningen blei Beretta og SCI Foundation Leadership Gala avholdt. Onsdag kveld var det tid for nok en Galla mid-

dag med utdeling av diverse priser. Beste chapter magazine, Chapter of the year, International chapter of the year osv. Jeg kunne som president i SCI Nordic Chapter stolt motta prisen, International chapter of the year, på vegne av medlemene i Chapteret. Godt jobbet alle sammen! Torsdag kveld var det night of the hunter og utdeling av SCI awards. Her blei jegere som har gjennomført klubbens slamer, inner circels, major awards osv. hedret. Fredag kveld ny bankett med auksjon, god mat og drikke. Auksjoner blei for-

øverig avholdt på alle kvelds arrangementene.

Lørdag var det dessverre allerede tid for hjemreise, farvel og vel blåst for denne gang.

Vi hadde en travel, men meget inspirerende og lærerik uke, med mange nye inntrykk.

Jeg gleder meg allerede til neste års convention, og anbefaler uten forbehold, de som som har muligheten til å ta turen over. ★

Nils-Ole

Skotlandske

højlandshjorte

AF PETER FYNBO

DAGENE ER BLEVET LYSE OG LANGE – kort sagt, sommeren er over os. Inden man får set sig om, er det snart efterår og igen den årstid, der samler den største andel af mine årlige jagtoplevelser. Foråret og sommeren er således tiden, hvor nye ture skal planlægges, og hvor der bliver lejlighed til at reflektere over sidste års jagtlige oplevelser, der for mit vedkommende bød på en fantastisk jagttur til Skotland med min far. En tur, som tankerne ofte falder tilbage på, og en tur, som jeg sent vil glemme.

Jagt på højlandshjorte

Den ottehjulede Argo ruller stille, men sikkert hen over det kuperede lyngtæppe. Den ene lille bæk efter den anden krydses uden problemer. Jeg, yngste mand i selskabet her, har fået plads på ladet, mens min far sidder på forsædet ved siden af vores stalker, Grant.

Vi er i Skotland og befinder os godt og vel 100 kilometer nord for Inverness. Her skal min far og jeg i fem dage jage højlandshjorte. Dagen her er vores første jagtdag, og området, hvor vi skal jage, er let kuperet og helt fantastisk smukt. Så langt øjet rækker, er der store, lyngklædte bakker kun afbrudt af små dale, grøfter og bække. På vores køretur med Grant gennem skoven i lavlandet har vi set flere hjorte, så med den selektive skotske afskydningspolitik i mente er vores forventninger om at høste en eller flere værdige højlandshjorte ret høje.

Vi parkerer bilen ved en lille hytte, hvorfra vi skal videre til fods. Med kikkerten afsøger vi de synlige bakkesider, og stort set lige meget, hvorhen vi kigger, ser vi rudler med kronvildt. På lang afstand ganske vist. Vi er midt i september, så brunsten har knapt sat ind. De fleste hjorte er stadig samlet i store hjorterudler, men vi ser også hjorte, der har samlet et harem af hinder. I ny og næ hører vi hjortebrøl.

Med vores grej og madpakke i rygsækken begiver vi os til fods ind i terrænet. Vinden er forholdsvis frisk, og den er lige imod os. Vi går ikke længe, før vi får kontakt med den første rudel krondyr. De er langt ude, men strategisk godt

placeret. At mængden af krondyr er enorm på stedet her, må på ingen måde sidestilles med, at jagten er let. Det erfarer vi hurtigt.

Via en stor grøft kan vi uset komme tættere på rudlen. Grant forrest og min far lige efter. Jeg følger trop og forsøger at filme seancen. Med vand til knæene kommer vi ind på 400 meter af rudlen. På det tidspunkt vurderer Grant, at tre mand vil skabe for meget postyr, og jeg bliver der-

for bedt om at blive på stedet, mens de to alene vil fortsætte. Herefter indledes en intens pürsch på godt 500 meter i en bue uden om rudlen. Fra pladsen, hvor jeg sidder, kan jeg iagttage hele rudlen, der vel udgør 40-60 dyr. Rudlen består af få hjorte, men ellers primært

hinder og kalve. Særligt én hjort skiller sig ud. Det er en meget mørk, pæn og regulær ti-ender, og jeg formoder, det er den, de er efter. Et langt stykke af vejen kan jeg følge min far og Grant, der først kravler og senere møver sig på maven gennem lynglandskabet. Mindre bække bliver krydset, og det giver anledning for dem til at strække ryggen og benene ud. Indimellem forsvinder deres hoveder i lyngen, og på et tidspunkt forsvinder de helt ud af mit synsfelt.

Da de har været væk en god times tid, kan jeg i kikkerten fornemme, at hjorten gør klar til at rejse sig. Den når netop at strække benene, da jeg kan se, den reagerer på skuddet. I splitsekundet herefter lyder braget, og det følgende kugleslag indikerer også, at dyret er truffet. Hjorten forbliver stående på stedet, svajer noget rundt, inden den til sidst vælter om. Stendød.

Kort efter dukker min far og Grant op langt, langt ude. I kikkerten ser jeg, at de vinker mig hen. Jeg møder dem, og vi går sammen op til det forendte dyr. Med store fagter beretter min far ivrigt og levende om den helt igennem fantastisk og udfordrende pürsch, de har haft, og jeg fornemmer hurtigt, at det har været en stor oplevelse for dem begge. Hvad jeg ikke fortæller dem, er, at det rent faktisk har været en lige så stor oplevelse for mig at følge hele slaget fra

Da de har været væk en god times tid, kan jeg i kikkerten fornemme, at hjorten gør klar til at rejse sig.

At få en hjort ud af højlandet stiller store krav. Heldigvis er der maskinel hjælp at få.

første parket. Vi ankommer sammen til hjorten og kan tage det flotte dyr i øjesyn. Hvilken hjort og hvilken dag vi sammen har haft.

Haggis og masser af kronvildt

Retur på lodgen, hvor vi er indlogeret, bliver vi mødt af de øvrige jægere. Vi er en gruppe på otte mand med blandede danske og svenske jægere. Vores vært, Alastair, sørger for forplejningen. Lige bortset fra aftenen her, hvor der fra de øvrige jægere var et ønske om at prøve traditionel skotsk haggis, er maden ellers helt sublim. Dermed ikke sagt, at det var en dårlig haggis, men min livret bliver det altså aldrig. Over aftensbordet går snakken lystigt. De andre jægere har også haft gode oplevelser, og de fleste har nedlagt en eller flere hjorte.

Senere på ugen skal vi jage på et andet revir, hvilket vi selv har ønsket. Ikke fordi det første på nogen måde var dårligt, men simpelt hen fordi muligheden nu en gang var der, og så fordi vi gerne vil se lidt forskelligt. Vi får anvist en adresse, hvor vi skal møde stalkeren for det pågældende areal. Lidt misforståelser gør, at vedkommende først ankommer noget senere. Alastair, som stalkeren hedder, virker umiddelbart noget fåmælt, men som dagen skrider frem,

finder vi hurtigt ud af, at han er en ret hyggelig fyr. Klokken er efterhånden blevet godt ud på formiddagen, men det lader ikke til at stresser Alastair. Stille og roligt får han klargjort bilen og pakket sine ting, som jeg fornemmer, han har gjort så mange gange, at det er blevet en ren rutineopgave for ham. Selv om Alastair er helt uforskyldt i forsinkelsen, får jeg, med en venlig hentydning til, at det meste af formiddagen snart er gået, pænt spurgt ham, om det er for sent at komme afsted. Han kigger underligt på mig og svarer prompte: »We have plenty of time«.

Den ottehjulede Argo bliver endelig læsset på traileren, og vi sætter omsider kursen mod højlandet. I modsætning til de første dage er vinden svag, og det er vanskeligt at bestemme dens retning i det kuperede terræn. Flere gange stopper Alastair op for at vejre retningen.

Vi kører længere op i højlandet og parkerer på et tidspunkt Argo'en. Med kikkerten afsøger vi de nærmeste bakker. Igen er der hjorte i stort set alle retninger. Vi er vel at mærke ikke mere end en times kørsel fra terrænet, vi jagede på de første dage, men området her er væsentlig mere kuperet. Ret hurtigt får vi kontakt med en rudel med fire-fem pæne hjorte, men en reel chance udebliver.

Lige så smukt et natursceneri Skotland – og i særdels-

Forfatteren med sin højlandshjort.

hed dets højland – byder på, lige så spændende og udfordrende er jagten her. Mængden af kron dyr er som førnævnt stor på arealerne, vi jager. Aldrig har jeg troet at skulle se rudler med så mange hjorte.

På et tidspunkt er vi på et stort plateau, hvor vi kan se ned i en dyb dal. På hver af dalens sider er der en stor rudel med kronvildt, hvoraf størsteparten er hjorte. Ingenlunde må antallet af hjorte dog side-stilles med, at jagten er her let. Dyrene er meget opmærksomme, og flere pürschforsøg afsluttes forgæves ved, at et eller flere af dyrene spotter os.

Vi når knap at ærgre os over den udeblevne chance, før vi observerer en stor rudel med hinder på lang afstand. I rudlen med hinder er der en fin hjort og nogle få unge hjorte. Dyrene aner fortsat ikke uråd om vores tilstedeværelse, og vindretningen til dem er fin. At terrænet derimod lige her stort set er helt fladt, og Alistair derfor ikke spår vores chancer store, fornemmer jeg hurtigt. Ikke desto mindre gør vi forsøget. Vi vil næppe have mulighed for at komme uset væk herfra, og hvis eller når rudlen vil fortrække, vil den alligevel spolere vores videre færd. Afstanden til rudlen er cirka 500 meter. Langt størstedelen af dyrene ligger i lyngen, og de er rolige.

”

Jeg formår imidlertid at få mig lagt godt til rette med riflen og venter blot på, at hjorten skal rejse sig.

Det første stykke vej er vi hjulpet af en lille hældning i terrænet, men snart foregår pürschen på knæene og efterfølgende på maven. Under lyngen, som vi kravler i, er der et tykt lag mos. Mosset er for så vidt blødt både at ligge og kravle i, men det har dog den ulempe, at det virker som en badesvamp i forhold til at suge og holde på vandet. Den mængde vand, mosset har opfanget, bliver selvsagt fortrængt, når mosset igen bliver

forsøgt komprimeret. Således er jeg gennemblødt til brystet, da vi kommer ind på en afstand af 150 meter til rudlen og hjorten. Jeg formår imidlertid at få mig lagt godt til rette med riflen og venter blot på, at hjorten skal rejse sig.

En forbier?

Som nævnt var vores første indtryk af Alistair en meget fåmælt herre, men som tiden skrider frem, åbner han op. Om det skyldes, at han godt kan lide os, kan jeg jo kun håbe på. Alistair har været skytte i en lang årrække og beretter om de mange hjorte, han hvert år nedlægger med klienter, samt de utallige hjorte, han har nedlagt gennem sin karriere. Han fortæller i samme forbindelse, at han har valgt at lade sig pensionere, og at den næste sæson derfor vil være hans sidste. Han og hans kone har investeret i en

autocamper, som de nu skal køre Europas landeveje tynde i. Noget af en kontrast til det arbejde, han har besiddet de sidste mange år.

Minutterne går, og hjorten ligger stadig i lyngen. Pludselig rejser hjorten sig. Lidt febrilsk – indrømmet – finder jeg med trådkorset bladet og afgiver skud. Hjorten tegner ikke, og rudlen klumper sammen. Pokkers! Var det et forbiskud? Den sammenklumpede rudel trækker langsomt længere væk, og jeg bliver mere og mere overbevist om, at det er tilfældet. Langt, langt ude falder rudlen igen til ro, og flere af dyrene lægger sig i lyngen. Hjorten ligger lige over en top, så vi kun kan se toppen af dens gevir. Afstanden til den udgør cirka 300 meter. Flere af dyrene har blikkene rettet direkte mod os, så vi kan ikke foretage os nogen store bevægelser.

Der ligger vi så, i det drivvåde mos og kan intet gøre, ud over at håbe på, dyrene vil komme retur over bakken. Afstanden til hjorten er stadig cirka 300 meter. Trods det våde og nu meget kolde underlag ligger jeg godt med riflen, og jeg føler mig sikker på, at jeg kan lave et sikkert skud, hvis hjorten skulle rejse sig og komme fri. Tiden går, og efter vi nu har ligget på stedet i godt og vel halvanden time, begynder de yderste dyr stille at trække mod højre. Afstanden til dyrene er uændret, men det faktum, at de trækker mod højre, gør, at de netop kommer fri af den

forhøjning, de delvist har været dækket af. Flere hinder følger stille efter, og til slut rejser også hjorten sig.

Hjorten er nu trukket så langt mod højre, at den er helt fri af bakken. Den går med breddesiden mod os, og afstanden udgør omkring 275 meter. Med trådkorset følger jeg bladet af hjorten – eller rettere kanten af ryggen for at kompensere for afstanden – og da den på et tidspunkt står stille, klemmer jeg forsigtigt på aftrækkeren, til skuddet går. Kugleslaget høres tydeligt, og hjorten begynder at slingre noget. Et opfølgende skud sendes hurtigt afsted, og det får hjorten til at lægge sig. Kanonaden afsluttes med et sidste fangstskud, der endegyldigt slukker det sidste lys i hjorten.

Sikke en forløsning efter al den tumult. For bare en god times tid siden havde jeg ikke turdet håbe på dette udfald.

Min far mødes med os, da vi står omkring den forendte hjort. Han har spændt fulgt hele seancen på afstand. I det sidste eftermiddagslys knipser vi et par billeder, inden vi kører retur til lodgen.

Hjorten her bliver turens sidste, og den næste dag rejser vi mætte hjem til Danmark.

Trofæerne fra turen hænger nu her på væggen hos os, og de vil forhåbentlig i mange år frem minde os om, hvor fantastisk en jagttur vi havde, og hvor vigtigt det er, at sådanne oplevelser bliver delt i godt selskab. ★

Per Kauffmann

Rune Fich Weischer

Ny redaktør i Nordisk Safari Klub

Det er med stor glæde, at vi kan annoncere, at **Per Kauffmann** er blevet ansat som ny redaktør for vores medlemsblad Trofæ.

Per Kauffmann er nok kendt af de fleste jægere i Danmark som flittig skribent og foredragsholder inden for jagt og natur. Per har igennem årene skrevet mange artikler for Trofæ og andre jagtmagasiner samt udgivet flere bøger om jagt. Senest er han aktuell som guide og arrangør af flere afsnit af den danske tv-produktion »Nak & Æd«.

Vi håber, at alle vil tage godt imod Per og ser frem til samarbejdet med Per om den fortsatte udvikling af Jagtmagasinet Trofæ samt andre NSK-tiltag. Per kan fremadrettet træffes på e-mail pk@nordisksafariklub.com.

Samtidig vil vi takke **Rune Fich Weischer**, der har søgt nye udfordringer og derfor takker af som redaktør med udgivelsen af dette nummer af Trofæ. Det har været en stor fornøjelse at arbejde sammen med Rune, og vi ønsker ham alt mulig held og lykke fremover.

Med venlig hilsen
Bestyrelsen

DANMARK

CIC/SCI opmåler Lars B. Nielsen

Velkommen hver dag • Tilmelding til MacNab • Trehøjevej 31 • 7200 Grindsted • Tlf. 20 32 06 22 • lars@macnab.dk

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

25. august	Fredag	11.00-17.00	Kraghs Fiskeriartikler	Aggersundvej 322	9690 Fjerritslev	20 32 06 22
26. august	Lørdag	10.00-15.00	Hjørring Jagt & Fritid	Frederikshavnsvej 76	9800 Hjørring	98 90 12 00

SCI opmåler Mikkel Munk Carlsen

Opmåler ved henvendelse: Toften 6 • 6470 Sydals • Tlf. 26 35 05 97 • bjerrehuset@stofanet.dk

CIC/SCI opmåler Morten Terp Nielsen

Opmåler ved henvendelse: Knudevejen 34, 6600 Vejen • Tlf. 50 51 49 97 • hubertuskonservering@gmail.com

CIC/SCI opmåler Carl Hjort Bækby

Mandag - fredag 9.00-15.00: Global Trophy Logistics • Skæringvej 113 • 8520 Lystrup • Tlf. 40 51 39 80 • carl@gtltrophy.com

Herudover efter aftale Tilmelding per email carl@gtltrophy.com er nødvendigt. Vi beder alle kunder have medbragt udfyldte tilmeldingsskemaer.

SVERIGE

CIC/SCI opmåler Henrik Randers

Kontaktinformation: Klintvägen 16 • 269 40 Båstad • Tel. 070 221 23 16

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

1. januari - 31. december	Mandag-Söndag	09:00-20:00	Efter aftale	Klintvägen 16	269 40 Båstad	070 221 23 16
31. augusti	Torsdag	10:00-20:00	Jakt & Skytte	Meteorvägen 12	Staffanstorps	46 25 60 01

CIC/SCI opmåler Jan-Eric Jansson

Opmåler ved henvendelse: Edenberga 519 • 312 95 Laholm • Tel. 070 262 90 39 • info@konservator-jansson.se

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

30. augusti	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39
-------------	--------	-------------	---------------	---------------	--------------

SCI opmåler Svante Andersson

Opmåler ved henvendelse: Stenslanda Bäckhaga Gård • 35595 Tavelsas • Tel. 70 31 72 040 • info@backhaga.nu

SCI opmåler Stephan Pakh

På mått hemma hos mig i juli och augusti. Kontaktinformation: Slätten 1 • 64594 Strängnäs • Tel. 46 70 55 95 566 • stephan@jaktjungern.se

NORGE

CIC/SCI opmåler Nils-Ole Stubberud

Opmåler ved henvendelse: Tlf. 99 56 84 04 • nil-stub@online.no

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

31. august	Torsdag	18:00-20:00	Nøtterøy	Bjerkhaugveien 35	3133 Dukken	99 56 84 04
2. september	Lørdag	10:00-18:00	Norsk Elgefestival	Skogbrukets Hus	2420 Trysil	99 56 84 04

CIC/SCI oppmåler Per Strandbakken

Oppmåler ved henvendelse. Ta kontakt på mobilnr. 97 14 82 81

Alle som vil ha oppmålt trofeer må ta kontakt på mobiltelefon 97 41 82 81 dagen før oppmålingen finner sted.

CIC/SCI oppmåler Jens Aksel Kjær i Nordnorge

Oppmåler i Nordnorge ved henvendelse. Kontakt: Planetveien 297 • 9024 Tomasjord • Tlf. 92 60 83 83 • breivik.kjaer@online.no

SCI oppmåler master measurer Lars Kofoed i Sydnorge

Alle dager - ring og bestill oppmåling. Kontakt: Drammensvei 988 • 1385 Asker • Tlf. 66 98 88 49 • lars@jakt-utstopping.no

CIC/SCI oppmåler Jens Arild Kroken i Sydnorge

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Aklandsveien 85, 4985 Vegårshei • Tlf. 90 84 87 21 • j-arikr@online.no

Har du en virksomhed og ønsker et NSK opmålingsarrangement, så skriv en mail til info@nordisksafariklub.com

CIC/SCI opmåler Knut Øyvind Marås i Vestnorge

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Kreken • 6876 Skjolden • Tlf. 48 28 25 18 • knut.maraas@online.no

SCI opmåler Espen Lynne

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Bergstien 4, 1415 Oppedgård • Tlf. 90 14 35 26 • info@bioprep.no

SCI opmåler John Kofoed

Kontaktinformation: Tegeltun 4 • 6300 Åndalsnes • Tel. 97 17 94 42 • john@rauma-jakt-fiskesafari.no

SCI opmåler Espen J. Hermann

Oppmåler ved henvendelse · Kontakt: Sommervegen 18, 7604 Levange · Tlf. 47 75 11 81 · espen@trofeservice.no

SCI opmåler Trond S. Nergaard

Oppmåler ved henvendelse · Kontakt: Selmergården, 7316 Lensvik · Tlf. 99 71 47 75 · t-senerg@online.no

SYDAFRIKA

SCI opmålere Bjørn og Flemming G. Jensen

Oppmåling efter aftale: Somerset East, 5850, Eastern Cape, South Africa • Tlf. 0027 42 004 0004 • post@dianakonservering.dk

Boar Wild Eurasian

Nedlagt af Ib Lund-Jensen den 19. november 1994 200 km syd for Moskva.

Afstanden var 60 meter (drivjagt).

Riffel: D/B Steinerstaus, 9,3 x 74R

Kugle: RWS 16 gram Kegelspitz

Vægten var 220 kg – den løb ca. 150

meter med 2 fine bladkugler – ingen gennemskud.

Medaljekrav
hos SCI

■ Guld: 120

■ Sølv: 115

■ Bronze: 110

Rank	Country	Location	Guide/ Outfitter/Agent	Taken	Hunters Name	Length of tusk	Width of tusk	Score
1	Russia	Primorske Kvaij		1993	Dr. Claus Hillmann	30,16	31,50	144,66
2	Norway			2003	Knut Arvid Nydal	42,65	28,50	144,25
3	Sweden	Björsgård		1998	Anders Bengtsson	28,80	29,50	133,40
4	Russia	Moskva		1994	Ib Lund-Jensen	23,60	30,00	133,20
5	Russia	Tichwin		1995	Manfred Kuvsawe	26,50	28,00	131,80
5	Sweden	Åtvidaborg		2011	Marcus Lidman	25,70	28,50	131,80
7	Denmark	Røgegård Estate (Fence)		2005	Kai Larsen	27,45	27,50	129,35
8	Sweden	Skåne		2012	Wille Lindgren	27,75	27,00	128,95
8	Hungary	Dr.Szederjei ákos Vt		2003	Kim Jørgensen	25,05	28,00	128,95
10	Sweden	Backen		2011	Leif Jensen	22,55	28,00	128,75

KLUBNYT

NSK Elgmærkeskydning

DEN FØRSTE NSK ELGMÆRKESKYDNING på Hanebjerg Jagtskydebane i Hillerød løb af stablen den 18. juni 2017.

De 15 deltagere startede med kaffe og morgenmad og havde en god formiddag med mange skydninger i et helt

fantastisk flot vejr. Tak til Jørn Kristiansen for et flot initiativ – vi deltager gerne igen i 2018.

Kim Holmgaard

Nordisk Safari Klub

www.nordisksafariklub.com

Sekretariat / sekretariatet

LAILA HOLMGAARD
Nakke Kirkevej 16
DK-4581 Rørvig
Tlf. +45 70 22 70 92
E-mail:
info@nordisksafariklub.com

Kontortid:
Tirsdag og torsdag
fra kl. 9.00 til 17.00
Onsdag fra kl. 9.00 til 12.00

Bestyrelse / styret / styrelsen

Formand / styreleder /
ordfører:
CHRISTIAN JENSEN
Tlf. +45 40 36 97 76
E-mail: cj@scagro.dk

LARS PRYTZ
Tlf. +45 21 47 13 33
E-mail: lcp@c.dk

JENS KJÆR KNUDSEN
Tlf. +45 40 58 04 82
E-mail: jens@kjaerknudsen.com

KIM HOLMGAARD
Tlf. +45 93 94 50 50
E-mail: kilamabo@hotmail.com

MOGENS NØRUP-HANSEN
Tlf. +45 24 21 60 56
E-mail: mnh@landbrugsadvokat.dk

PÅL S. JENSEN
Tlf. +47 45 50 14 70
E-mail: psj@psj.no

Udvalg / udvalg / kommitté kontaktpersoner

Økonomi/budget
CHRISTIAN JENSEN

Skydeudvalg
CHRISTIAN JENSEN

Materieludvalg /
roadshow
KIM HOLMGAARD

Messeudvalg
CHRISTIAN JENSEN

Museumsudvalg
CHRISTIAN JENSEN

Medieudvalg
JENS KJÆR KNUDSEN

Trofæopmålinger/slam
JENS KJÆR KNUDSEN

Norge – ansvarlig
PÅL S. JENSEN

SCI + CIC international kontakt
JENS KJÆR KNUDSEN

Juridisk udvalg
MOGENS NØRUP-HANSEN

Forsikringsudvalg
ERIK AHLMANN-LARSEN
Tlf. +45 45 86 06 11
E-mail: tedeum@tedeum.dk

Aktivitetsudvalg
+ sponsoraftaler
LARS PRYTZ

Vigerstedskydning
STEEN NIELSEN
Tlf. +45 20 28 30 06
E-mail: info@snedkersteen.dk

Kontaktpersoner i Norge

Nordnorge:
JENS AKSEL KJÆR
Tlf. +47 77 63 18 59
E-mail: breikjar@online.no

Syd norge:
NILS-OLE STUBBERUD
Tlf. +47 99 56 84 04
E-mail: nil-stub@online.no

Midt norge:
TROND SELMER NERGAARD
Tlf. +47 997 14 775
E-mail: t-senerg@online.no

Vestnorge:
JOHN KOFOED
Tlf. +47 97 17 94 42
E-mail:
john@rauma-jakt-fiskesafari.no

Kontaktpersoner i Sverige

DAN FRIDH
Tlf. +46 709 54 79 17
+46 411 71 230
E-mail: dan.fridh@telia.com

HENRIK RANDERS
Tlf. +46 702 21 23 16
E-mail: bbhranders7@gmail.com

Kontaktperson i Finland

AATOS NIEMI
Kärpantie 13 · 27800 Säkylä
Tlf. +358 286 70 608

Nordisk Safari Klub er tilknyttet
Safari Club International
og Grand Slam Club Ovis

GRAND SLAM CLUB OVIS

PAKKE 1

10 dages safari med 8 jagtdage.
Jagt 1x1
1 Bøffel

PRIS KR. 65.000

PAKKE 2

8 dages safari med 6 jagtdage
Jagt 1x1
1 Sable

PRIS KR. 35.000

PAKKE 3

Fiskeri / Touring / Jagt
12 dages safari

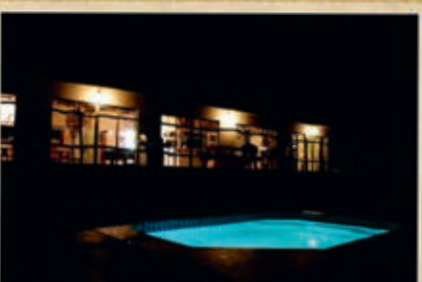
PRIS PÅ FORESPØRSEL

PAKKE 4

7 dages safari med 5
Jagt 1x1. ophold for 1 ikke-jagende ledsager
5 trofæer inkluderet, 1 Blesbuck,
1 Impala, 1 Springbuck,
1 Warthog, 1 Grey Duiker.

PRIS KR. 15.000

PAKKE 5

8 dages safari med 6 jagtdage ophold for
1 ikke jagende ledsager. Jagt 1x1. 8 dyr inkluderet.
1 Blesbuck, 1 Black Wildebeest, 1 BlueHartebeest,
1 Grey Duiker, 1 Impala, 1 Red Hartebeest,
1 Springbuck, 1 Warthog

PRIS KR. 24.600

PAKKE 6

Grand slam på Syd Afrikas spiralhorn.
8 dages safari med 6 jagtdage 1x1.
Fri ledsager inkluderet.
4 trofæer inkluderet, 1 x Eland, 1 Kudu,
1 Nyala, 1 Bushbuck

PRIS KR. 45.000

NYHED
**MUFLON LIGHT
FRA DEERHUNTER**

Lydløst, let og åndbart jagtsæt
med Deer-TEX membran

Deerhunter®

Se mere på www.deerhunter.eu
Ring 7422 3520 for at få oplyst din nærmeste forhandler

Jakke: 2.099,- / Bukser: 1.299,-

Vi tager forbehold for tastefejl, prisændringer og udsolgte varer.